proleter devrimci
AYDINLIK
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

SAYI 30
16 ŞUBAT 1971
100 KURUŞ

Hakim Sınıfların Saldırısına Karşı

Halkın Davasını Savunmaya Kararlıyız

Son bayram mesajları, hâkim sınıfların huzurunu kaçıran meseleleri bir kere daha açıklığa kavuşturdu. AP, 27 Mayıs'tan sonra, iktidara **«huzuru sağlama»** vaadiyle gelmişti. Uluslararası sermayenin, büyük burjuvazinin, toprak ağalarının ve çeşitli vurguncu unsurların AP'ye verdikleri görev, **«piyasaya huzur getirmek»** ve alabildiğine sömürme imkânını dizginleyen her türlü tahdidi kaldırmaktı. 27 Mayıs'ın reformcu iktidarının getirdiği tahditler ve koalisyon hükümetlerinin tekelci burjuvaziye zaman zaman ayak bağı olan tutumları, «tek başına AP iktidarı» formülüyle giderilmek istendi. Ne var ki, Türkiye'de iktidarı buhrana düşüren esas sebep, bu iktidarın uluslararası sermayenin Türkiye şubesini temsil etmesi ve emekçi halk yığınları üzerinde bir diktatörlük olmasıdır.

Ezilen ve sömürülen halk yığınlarının mücadelesi ve dalgalanmalar halinde yükselen ekonomik buhran, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının huzurunu kaçırmıştır. İktidarın sözcüleri, bayram mesajlarında bu nokta üzerinde önemle duruyorlar.

Sunay şöyle diyor: **«Memleketin bir çok yerlerinde, uzunca bir zamandan beri başgösteren türlü olaylar, milletimizin umumi hayatını etkileyen huzursuz bir durum yaratmış ve...»** Tağmaç da, **«... huzur ve güveni temelinden sarsan endişeli bir bunalımın eksilmeden sürüp gittiğini tekrar»** açıklıyor.

> **Emperyalizme karşı mücadele, Revizyonizme karşı mücadeleyle birleştirilmedikçe bir yalandan ve iki yüzlülükten ibarettir.** LENİN

Teşhisler gerçekten isabetlidir. **«Memleketin bir çok yerlerinde, uzunca bir zamandan beri»** hâkim sınıfların zulüm ve sömürüsüne karşı mücadele bayrağını kaldıran halk yığınları, tekelci sermaye ve toprak ağalarının **«huzur ve güvenini temelinden sarsan endişeli bir bunalımın sürüp gitmesine»** yol açmaktadır. (Şüphesiz bu **«huzur»**, 28. sayımızda bir bölümünü yayınladığımız çok gizli **HUZUR PLANI** ile ilgilidir!) Sunay'a göre bu olaylar **«devletimizin siyasî ve iktisadi sosyal, kültürel varlık ve faaliyetlerini... tehdit eden yıkıcı birer mahiyet iktisap etmişlerdir.»**

Gerçekten de işçi ve köylü yığınlarının, gençliğin ve bütün halkın mücadelesi, hâkim sınıfların iktidarını tehdit ediyor ve onu **yıkacak** tek güç olarak kendini gösteriyor. Halkı sömüren ve ezen **«iktisadî, sosyal faaliyet»** in daha ne kadar **«sürüp gideceği»** endişe konusudur. Emperyalizmin ve gericilerin kültürünün geniş halk yığınları üzerindeki hâkimiyeti yıkılmakta; proletaryanın devrimci düşüncesi, halkta devrim ateşini tutuşturmaktadır.

Sunay devam ediyor: **«Milli güvenliğimize ve milletlerarası itibarımıza gölge düşüren bu durumu, bir sarsıntıya uğramadan süratle bertaraf etmek... için...»** Mobil, Shell ve BP şirketlerine karşı yapılan grevin de «milli güvenliğe gölge düşürücü» bulunması karşısında kavramlar daha da açıklık kazanmaktadır. Dünya tekellerinin sermayesinin **güven** altına alınması gerekiyor. Aksi halde, Amerikan emperyalizmi ve Türkiye'deki işbirlikçilerinin itibarı sarsıntıya uğrayacaktır.

Halkın **«Yenilmez bir ruhu vardır; bütün düşmanlarını yoketmeye ve asla boyun eğmemeye kararlıdır. Güçlükler ne kadar büyük ve şartlar ne kadar ağır olursa olsun, bir tek kişi kalsa bile savaşmaya devam edecektir.»** — MAO ZEDUNG

SUNAY'IN TEDBİRLERİ NEDİR?

1. **«Memleketimiz aleyhinde çok zararlı gelişme ihtimalleri kapsayan kanun dışı hareketler ile yayın ve beyanlara nihayet verilmesi.»** Sunay'ın terminolojisine alıştığımız için, kastedilen hareket, yayın ve beyanların **memleketin** bütün zenginliklerine sahip çıkan ABD sermayesi, büyük burjuvazi ve toprak ağaları **aleyhine** olduğunu anlıyoruz. Nitekim iktidar, halkı susturmak için, Sunay'ın belirttiği tedbirler cümlesinden bir dizi faşist kanunu Meclise sevketmiştir.

Bu kanunlarda, derneklerin bildiri yayınlama hakları kısıtlanmaktadır. İçişleri Bakanına bir toplantı veya yürüyüşü bir ay erteleme yetkisi tanınmaktadır. Basın ve düşünceyi açıklama hürriyetlerini yok eden cezalar ağırlaştırılmakta, TRT'nin özerkliği kaldırılmaktadır.

2. **«Her türlü öğretim kurumları ile üretim kaynaklarının sürekli ve verimli faaliyette bulundurulmaları...»**

Sunay'ın bu ikinci tedbiri hâkim sınıfların en büyük derdine çare aramaktadır: Gençliğin mücadelesi bastırılmalı; okullar emperyalist ideolojinin gençliğe aşılanması görevini lâyıkıyla yerine getirmeli; en önemlisi, fabrikaların ve tarımın **«sürekli ve verimli faaliyette»** bulunması sağlanmalı, patronların tatlı kârları ve toprak ağalarının sömürüsü sekteye uğramamalıdır. **«Ve bunu sağlamak üzere...»** diyor Sunay; gerisini de hükümet getiriyor:

«Her kim cebir, şiddet veya tehditle gerek işçiyi ve gerek ticaret ve sanat sahiplerini veya işverenleri yevmiyeleri azaltıp, çoğaltmaya yahut evvelce kabul edilmiş şartlardan başka şartlar altında mukaveleler kabulüne icbar etmek maksadıyla bir işin tatiline veya nihayet bulmasına sebebiyet verir veya tatilin devamına âmil olursa bir seneden beş seneye kadar hapis...»

«Her kim,... iş yerini her ne suretle olursa olsun işgal ederse dört aydan üç seneye kadar hapis...» vb.

Son devalüâsyon ve fiyat artışlarından sonra **daha da** şiddetle sömürülen işçi sınıfımızın mücadelesini bastırmak için alınan **«huzur»** tedbirlerinden bazıları, bunlardır. Öte yandan grev, toplu sözleşme ve sendika haklarının tamamen ortadan kaldırılması için alınan tedbirler de yoğunlaştırılıyor. Her fabrikaya bir çok polis ajanı sokulmuş, işçileri ve işçinin iktisadi menfaatlerini savunan sendikaları yıldırmak veya ele geçirmek için, çeşitli tertipler düzenlenmiştir.

«Öğretim kurumları» nda ise, öğrenci dernekleri fiilen ortadan kaldırılmakta, üniversitelerle ve gençlikle ilgili yeni baskı kanunları getirilmektedir.

3. **«Tükenmez gücünü, esas itibarıyla adaletten ve hukukun üstünlüğü ilkesinden alması gereken devlet otoritesinin her çareye başvurularak, her yerde hâkim kılınması ve korunması...»**

Son birkaç yıl içinde otuzu aşkın öğrenci ve işçi, **«gücünü adaletten ve hukuk üstünlüğü ilkesinden»** alan devlet kuvvetleri tarafından öldürülmedi mi? SBF'ye yapılan saldırının üzerinden daha onbeş gün geçmedi. Turanlar köyünde jandarma dipçiği yiyen kadınların göğsündeki çürük daha geçmedi. 19 Ocak'ta Nusaybin'de Abdülkadir Acar'ı döverek

➡

Dergimiz Toplatıldı

Polis Büromuzu Aradı

Dev-Genç MYK da Satışı Önleme Gayretinde

Proleter Devrimci AYDINLIK'ın **20. sayısından bu yana çıkan bütün sayılarını Amerikancı iktidar toplattı. Haftalığa geçtikten sonra da saldırı devam etti. Polis Ankara Büromuzda arama yaptı, dergimizin çeşitli sayılarına el koydu.**

Dev — Genç'in başına çöreklenen revizyonist klik de yayın organlarımıza saldırıyor. TÖS'ün SBF'de yapılan toplantısı sırasında Proleter Devrimci AYDINLIK **ve İŞÇİ — KÖYLÜ'nün satışını engellediler. Dev — Genç Merkez Yürütme Kurulu Üyeleri Kâzım Özüdoğru ve Oğuzhan Müftüoğlu bu yolda gayret gösterdiler.**

Proleter Devrimci AYDINLIK **ve İŞÇİ — KÖYLÜ polisin ve revizyonistlerin bütün baskılarına rağmen devrim yolunda yılmadan ilerliyecektir.**

Halkın Davasını Savunmaya Kararlıyız

(Baştarafı Sayfa 1 de)

öldüren komando subayı Ayhan Deniz de, Sunay'ın başında oturduğu devlet otoritesinin temsilcisidir. Silvan'da, Tatvan'da köylüleri yere yatırıp çiğneyen komando birlikleri de öyle.

Sunay, halkın mücadelesiyle sarsılan bu otoritenin **«her çareye başvurularak her yerde hâkim kılınması ve korunması»** ndan sözediyor. Demek ki, bunca baskı ve zulüm halkın mücadelesini durdurmaya yetmiyor. Ve Tağmaç'ın mesajı Sunay'ı tamamlıyor: Halkın sömürü ve zulümden kurtuluş mücadelesi karşısında Tağmaç'ın **«sabrı taşmıştır.»**

Zalimler ne kadar güçlü görünürlerse görünsünler, ne kadar modern silâhlara sahip olurlarsa olsunlar, mutlaka yıkılacaklardır. Çünkü onlar halkımızı ezen ve bütün dünyada toptan çöküşe giden emperyalizmin kuvvetleridir. Ve Sunay'ın, zulüm kuvvetlerinin **«tükenmez gücünden»** söz etmesi, bu kuvvetlerin tükeneceğinden **korktuğunu** gösterir.

4. «En büyük teminatımız olan Silâhlı Kuvvetlerimizi tahrik ve komutanlarını rencide eden yayın ve beyanlardan kaçınılması...»

Sunay bir güvensizliği dile getiriyor. Tağmaç da mesajında «... **devletin en büyük kaynağı olan Silâhlı Kuvvetlerin millî inancının, birlik, beraberlik ve itibarının»** yıkılmasından endişe ettiğini belirtmektedir.

Sıkı yönetim uygulaması, Doğu halkına yapılan komando zulmü, halkın mücadelesini ezmek amacıyla kurulan özel komando birlikleri, köylülerin haklı mücadelesinin üzerine yollanan jandarma kuvvetleri, bütün bunlar ordunun hâkim sınıfların diktatörlüğüne bekçilik eden karakterini gözler önüne serdi.

TEDBİRLERİN DESTEKÇİLERİ KİMLERDİR?

Emperyalizmin boyunduruğu altındaki bir ülkede yaşıyoruz. NATO emrinde olan, bütün ikmal, istihbarat ve teçhizatı ABD emperyalizmine bağımlı bir ordu, Tağmaç'ın belirttiği gibi gerçekten **«millî mukaddesatın sembolü»** olabilir mi?

Bu yoldaki bir beyanı kimler hararetle alkışlamaktadır? **«Dostunu söyle, kim olduğunu söyliyeyim»** diye bir atasözü vardır. Sunay ve Tağmaç'ın dostları, emperyalistler ve onların Türkiyedeki işbirlikçileridir. Sunay ve Tağmaç, AP basınının, MGP, MHP ve MNP sözcülerinin hararetli desteğini alıyorlar. Sunay ve Tağmaç'ın bayram mesajları AP'nin yarı resmî organı **Son Havadis'in** arife günü yayınlanan başyazısının tekrarı mahiyetindedir:

«Ordu — millet, gerekli tedbirlerin alınmasıyla, vatanı tehdit eden bölücü, hain, satılmış casusları, devletimizin iç ve dış düşmanlarına hakettikleri cevabın verilmesinden doğacak huzurlu geleceği sabırsızlıkla beklemektedir.» (Son Havadis, **5 Şubat 1971**, «Şimdi de orduya dil uzattılar»)

Tekelci sermaye ve toprak ağalarının diğer sözcüleri mesaj hakkında 9 Şubat tarihli Ankara Bayram Gazetesinde şunları söylüyorlar:

«Sayın Genelkurmay Başkanı, bayram mesajında, açık ve cesur bir dille, gerçekleri ortaya koymuştur. Bu mesajda yer alan gerçekler, bizim yıllardan beri yaptığımız samimî uyarmaların ve savunduğumuz görüşlerin doğruluğunu bir defa daha ortaya çıkartmaktadır.» (Turhan Feyzioğlu)

«Sayın Genelkurmay Başkanının bayram mesajı... kalbi vatan sevgisi ile, millet sevgisi ile dolu bir insanın görüşlerini dile getirmiştir. Türk milletinin tarih boyunca ordusu ile devlet başkanlığı daima kutsal bir varlık olarak korunmuş ve işlem görmüştür.» (Alpaslan Türkeş)

Gerici — dinci MNP Genel Başkan Yardımcısı ise, mesajı **«iyi»** bulduğunu, **«yerinde bir ikaz»** mahiyeti taşıdığını, **«ordunun müsbet sesini»** dile getirdiğini belirtiyor.

Gerici — dinci MNP, Tağmaç'ın mesajına **«ordunun müsbet sesi»** diyor. Tabiatıyla ordu içinde gericilere göre, **«müsbet olmayan sesler»** de var. Sunay'ın, Tağmaç'ın ve Amerikancı AP'nin yarı resmî organı **Son Havadis'in «ordu birlik ve beraberliğinin»** yıkılışından telâşa düşen sözleri de bunu itiraf etmektedir.

Ordu içinde devrimci ve roformcu unsurlar da vardır. Ordunun tekelci burjuvazi ve toprak ağaları diktatörlüğünün maddi cebir gücü olmasına tepki duyan yurtsever unsurlar, gün geçtikçe çoğalıyor. Bütün gerici güç ve kurumlar, halkın mücadelesi karşısında parçalanır ve dağılırlar. Halifenin Kuvvayyi İnzibatiyesi bunun için çökmüştür. Osmanlı ordusu içindeki yurtsever subaylar, bunun için İngiliz emperyalistlerinin kuklası halifenin emrine boyun eğmemişler, milli kurtuluş kuvvetlerine katılmışlardır. Halkımızın mücadelesi ilerledikçe, ordu içindeki bütün yurtseverler halkla birleşecek ve ABD emperyalizmine bağımlı inzibat kuvvetleri yenilecektir.

Sunay ve Tağmaç'ın bayram mesajlarının ilgi çekici bir yönü de, **«irtica yuvalarının süratle temizlenmesi»** (Sunay) ve **«Atatürk devrimleri çizgisine dönülmesi»** (Tağmaç) dilekleridir. Tekelci burjuvazi, bir kaç nurcu mektebini basarak, ordu içindeki Kemalist subayların baskılarını tarafsızlaştırmayı düşünüyor. MHP ve MNP gibi en gerici unsurların alkışladığı bayram mesajlarındaki «irticayı **temizleme»** sözlerinin göstermelik lâflar olduğu ortadadır. Halkımız, emperyalizmin boyunduruğu altında en geri ideolojilerle, din ve mukaddesatla uyutulmak istenmektedir. ABD emperyalizminin anti — komünizm propagandası, din bezirgânlığıyla daima kolkola yürütülüyor. Dinci ve gerici akımlar ancak emperyalizmin boyunduruğunun kırılması, feodal ve yarı — feodal sömürünün yerle bir edilmesiyle temizlenebilir. Bankasıyla, silâhlı güçleriyle, parlâmentosuyla, toprak ağaları ve tefecilerin hâkimiyetini savunan bir düzenin başında oturan sorumluların, «irticayı temizleme» beyanları, reformcu bazı kuvvetlerin gözünü boyama gayretinden başka bir şey değildir. Gericiler, devrimin güçlerini ezmek için, Kemalist unsurları tarafsızlaştırmaya, faşist baskılar için elverişli bir kamuoyu hazırlamaya önem veriyorlar.

> **Gerçek bir çelik kale nedir? Bu kitlelerdir, gerçekten ve samimiyetle devrimi destekleyen milyonlarca ve milyonlarca halktır.**
>
> **MAO ZEDUNG**

CHP'NİN TUTUMU

Sunay ve Tağmaç, Türkiye'ye hâkim olan Amerikancı iktidarın baş sorumluları olarak ortaya çıkıyorlar. AP'yi değiştirme kararı alan ABD tekelleri ve Türkiye'deik işbirlikçileri, iktidarlarının temsilcisi olarak şimdilik bu iki şahsiyeti öne sürmüşlerdir.

Buna karşılık İnönü ise, emekçi halk üzerindeki diktatörlüğün bu baskı tedbirlerine ihtiyaç olmaksızın sürdürülebileceğini savunmakta ve hâkim sınıfların içine düştüğü buhrana mevcut kanunlarla üç ay içinde son vereceğini vaadetmektedir.

İnönü, birinci mesele olarak, devrimci gençliğin mücadelesinin durdurulmasını ele alıyor. İnönü, gençliğin mücadelesini soyut bir **«silâhlı öğrenci baskısı»** olarak göstermek istiyor. Bu suretle ağır baskı ve zulme göğüs gererek mücadele veren gençliğin halkın safında yer aldığı gerçeğini örtbas etmeğe çalışıyor. **«Hükümetin silâhlı gruplar arasında taraf tuttuğunu, emniyet kuvvetlerini kendi özel amaçlarına göre kullanma huyundan vazgeçmediğini»** ileri süren İnönü, tarafsızlık kisvesine bürünmüş bir burjuva hükümetini hal çaresi olarak savunuyor. İnönü, faşist bir diktatörlüğe karşı reformcu bir diktatörlükten yanadır. Bir kısım reformlar ve tavizlerle halkın mücadelesinin durdurulabileceğini savunmaktadır. Parlâmento yoluyla bu amaca yönelen İnönü, her gelişme karşısında gerici parlâmentarizmin menfaatlerini savunmada en büyük hassasiyeti gösteriyor.

Anayasa Mahkemesinin mebus maaşlarına zam yapılmasına ve siyasî partilere hazineden para verilmesine ilişkin hükümleri iptâl etmesi, en çok İnönü'yü kızdırmıştır. Bütün bunlarla beraber üzerinde önemle durulması gereken nokta, **bugün CHP'nin faşist baskı tedbirlerinden yana olmaması ve bunlara karşı çıkmasıdır.**

REVİZYONİZM BİR BURJUVA İDEOLOJİSİDİR

Halkın gelişen mücadelesi hâkim sınıfların en gerici ile reformcu, faşist ile parlâmentarist kanatları arasındaki çatlakları iyice derinleştiriyor. Marksizm, bize her maddeyi çelişmeleriyle ele almamızı öğretiyor. Hâkim sınıfları da böyle bir bütün olarak kavramalı, içindeki menfaat çelişmelerini ve bunların doğurduğu birbirine düşman politik eğilim ve akımları doğru tahlil etmeliyiz. Proleter devrimci tutum, hâkim sınıfların hiçbir kanadına teslim olmayan, fakat hâkim sınıflar içindeki çatışmalardan sonuna kadar yararlanan tutumdur. Bu mesele, bugün özellikle, parlâmentoculuğa veya ordu içindeki reformcu burjuva akımına karşı tutum konusunda önem kazanmaktadır. İster parlâmento, ister ordu, hâkim sınıflar devletinin herhangi bir kurumuna teslim olanların «sosyalizm» kisvesi altında, burjuva reformculuğu, burjuva şovenizmi, darbecilik veya maceracılık yollarına kapıldıklarını gördük ve görüyoruz.

Türkiye'de bütün oportünist ve revizyonist akımlar, burjuva devlet teorilerine teslim olarak yakayı ele verdiler. Parlâmentoculuğa battılar. Orduyu devrimci ilân ettiler. Kürt halkına yapılan baskılara boyun eğdiler. Ve şoven bir politika izlediler. Hâkim sınıfların gerici ve milliyetçi propagandasına teslim olup, proleter enternasyonalizmine saldırdılar. Tekelci sermayenin domuzuna gizli plân ve tertiplerine karşı devrimci hareketi silâhsızlandırmak amacıyla **«legalite uğruna mücadele»** teorileri geliştirdiler. Ve bütün bunlara bağlı olarak devrimcilerde halkın gücüne olan güveni sarsmağa çalıştılar, burjuvazinin silâhları önünde boyun eğerek onunla uzlaşma yoluna sürüklendiler.

Bütün bu revizyonist tutumlarla Sunay ve Tağmaç'ın gerici görüşleri arasındaki paralellik dikkat çekicidir. CHP'nin ve TİP yöneticilerinin parlâmenter — reformcu tutumları arasında pek az fark kalmıştır. Tağmaç, **Aydınlık Sosyalist Dergi, Sosyalist, Kurtuluş** hep bir ağızdan özetle : **«Ordu ulusun ordusudur»** dediler. Sunay, Tağmaç, Demirel, İnönü, Feyzioğlu'nun **«millî bütünlük, devletin varlığı»** vs. demagojileri arkasına gizlenen, Kürt halkını ezmeye ve eritmeye yönelen şoven politikalarıyla **Aydınlık Sosyalist Dergi, Kurtuluş** ve çeşitli Dev — Genç yöneticilerinin reformcu burjuvaziden medet ummak uğruna Kürt halkı üzerindeki baskılara boyun eğen sosyal — şoven tutumları, aynı kaynaktan, burjuva milliyetçiliğinden gelmektedir. **Sosyalist** gazetesi de Kürt halkı üzerindeki millî baskılar karşısında susuyor. **Son Havadis'in 5 Şubat tarihli «Komünist Çin'den Talimat Alanları Açıklıyoruz»** manşeti altında **Proleter Devrimci Aydınlık'a** saldırı yazısıyla, Feyzioğlu'nun **Proleter Devrimci Aydınlık** hakkındaki Meclis konuşmaları ve bir kısım **«devrimci milliyetçilerin»** proleter devrimci hareketimiz hakkındaki **«P e k i n ağzıyla konuşuyorlar»** iddiaları, hep aynı burjuva milliyetçiliğine sırt dayamaktadır. Hepsinin son tahlilde birleştiği nokta, halkımızın, dünya halkları, bütün ülkelerin proletaryası ve sosyalist devletlerle emperyalizme karşı birleşmesini baltalamak, proleter enternasyonalizmine saldırmaktır.

> **Düşman neye karşı çıkarsa onu savunmalı ve düşman neyi savunuyorsa ona karşı çıkmalıyız.**
>
> **MAO ZEDUNG**

DEVRİMCİ İLKELERİ KARARLILIKLA SAVUNACAĞIZ

Sınıf mücadelesinin gitgide sertleştiği bu ortamda, devrim yolunda ilerlemek, özellikle hangi ilkelerin cesaretle uygulanmasına ve savunulmasına bağlıdır?

1) ABD emperyalizminin ve yerli işbirlikçilerinin sömürüsünden halkımızı kurtarmamız devlet hakkında doğru fikirlere sahip olmamıza bağlıdır. Marksist — Leninist devlet ve devrim teorisini savunuyoruz, çünkü emekçi halkımızın ve bütün yurtseverlerin dâvası bunu emrediyor.

2) Devrim yolunda başarıyla ilerlememiz öncelikle halkımıza güvenmemize, emekçi yığınlarla birleşmemize ve işçiler ve köylüler içinde erimemize bağlıdır. Devrimci mücadeleyi «legalite uğruna mücadele» yoluna sokarak proletaryayı burjuvazi önünde silâhsız bırakmak isteyen düşünceye karşıyız, çünkü emekçi yığınların dâvası bize bunu emrediyor.

3) Bütün devrimci hareketlerin ve kendi hareketimizin tecrübesi, bize bir halkın dâvasını savunmadan onu kazanmanın mümkün olmadığını gösteriyor. Halka güvendiğimiz ve tek gerçek güç kaynağı olarak emekçi yığınları bildiğimiz için, halkların eşitlik ve kardeşliğini savunmaya; burjuva devletinin «bütünlüğü» adına Kürt halkına yapılan bütün baskılara karşı mücadele etmeye devam edeceğiz.

4) Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm, bütün dünya halklarının ortak dâvasıdır. Emperyalizme karşı dövüşen halklarla, uluslararası tekelci sermayeye karşı mücadele eden dünya işçileriyle, bütün ülkelerdeki Marksist — Leninist hareketlerle ve sosyalist ülkelerle düşmanlarımız ortak, dostlarımız ortak, yolumuz ortaktır. Elbette emperyalizmin, burjuvazinin ve toprak ağalarının değil, ezilen halkların ve bütün ülkelerin işçilerinin safındayız. Yaşasın proleter enternasyonalizmi!

Bu konularda ve sınıf mücadelesinin önümüze çıkaracağı bütün diğer meselelerde, bütün saldırıları göğüsleyecek ve emekçi yığınları örgütleyerek devrim yolunda ilerliyeceğiz.

İstanbul Emniyet Müdürlüğünün "Gizli.. Tamimi

Amerikancı iktidarın yeni tertibi

İstanbul Emniyet Müdürlüğü devrimci gençliğin müze ve eski sarayları bombalayacağı yolunda «gizli» bir tamim yayınlamıştır. Tamimin bir polis tertibiyle ilgili olduğu anlaşılmaktadır. Saray ve müzeleri kendi eliyle bombalamağa hazırlanan polis, daha sonra bu sabotajı devrimci gençliğe maletme plânları kurmaktadır.

Aşağıda «gizli» tamimin klişesi görülüyor:

T.C.
İstanbul İli
Emniyet Müdürlüğü

GİZLİ

ÇOK ACELE
15.1.1971

Şube: 1.D.2. Sayı: 147-441
Konu: Alınacak tedbirler
Hk.

İstanbul Belediye Başkanlığına

Sol kuruluşlara mensup bir grup Militan öğrencilerin, bugünlerde başta Dolmabahçe Sarayı olmak üzere Milli Saraylar, Müzeler ve Devlete ait bazı dairelere karşı sabotaj hareketlerine girişecekleri yolunda haberler alınmaktadır.

Konu üzerinde hassasiyetle durularak, Başkanlığınız ve Müdürlüklerinize bağlı Saraylar ve Müzeliklerdeki görevlilere gerekli uyarmanın yapılmasını uygun görülecek tedbirlerin aldırılmasını neticeden bilgi verilmesini rica ederim.

İmza
Hadi Sağnak
Vali Muavini
İstanbul Valisi Y.

DAĞITIM :

Gereği :

İstanbul Belediye Başkanlığına
Milli Eğitim Müdürlüğüne
Milli Saraylar Müdürlüğüne
Topkapı Sarayı Müdürlüğüne
Arkeoloji Müzesi Müdürlüğüne
Ayasofya Müzesi Müdürlüğüne

KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ ZULÜM YOĞUNLAŞIYOR

Irkçı-Milliyetçi Baskıya Boyun Eğmeyelim!

Türkiye'de hâkim sınıflar asırlardır Kürt halkına karşı özel bir baskı ve zulüm politikası uygulamaktadır. Bu baskı ve zulüm her geçen gün daha da ağırlaşıyor. Son aylarda özel olarak yetiştirilmiş askeri komando birlikleri Doğuda köyleri basıyor, köylülere saldırıyor ve en akla gelmedik işkenceler yapıyor.

Bu baskı ve zulmü tezgâhlayan hâkim sınıfların sözcüleri, ağız birliği ederek şöyle diyorlar:

Son olaylar **«Aşırı uçların... millet ve memleketi bölücü faaliyete giriştiklerini ve hattâ intikamcı bir tutuma girdiklerini açıkça göstermektedir.»** (C. Sunay)

«Bir kısım gafillerin Türkiye halklarından... pervasızca söz edecek cesarete ulaştıklarını ibret ve nefretle izlemekteyiz.» (M. Tağmaç)

«Aşırı sol «Türkiye halkları» deyimiyle Türk milletini bölmek isteğindedir.» (T. Feyzioğlu)

«...Vatanın bütünlüğünü bozmak için Türk halkı yerine «Türkiye halkları» terimini çıkarmışlar, Türk devletinin milletler ailesinin barışçı, medeniyetçi bir üyesi olmak idealini tahrip etmeyi ilk hedef almışlardır.» (İ. İnönü)

Hâkim sınıf sözcülerinin «Vatan ve milletin bütünlüğünün bozulması» dedikleri şey, kendi sömürü çarklarının «bozulması», halkımızın zulme karşı birleşmesidir. Kürt halkını eritme ve millî baskı politikalarının açığa çıkması, hâkim sınıfları telâşa düşürmüştür. Onlar, halkların kardeşliğinden, zulme karşı birlikte başkaldırmalarından korkuyorlar.

Emperyalizm ve işbirlikçileri, sömürüyü devam ettirmek için her zaman en gerici ideolojilerin halk üzerinde hâkimiyet sağlamasına çalışırlar. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin sömürü ve zulmünün bir parçası olan Kürt halkı üzerindeki millî baskılar da, en geri ideolojilere sırt dayanarak haklı gösterilmeye çalışılmaktadır. Bu ideolojiler, ırkçılık ve milliyetçiliktir. Kürtleri bir milliyet olarak eritme ve yok etme politikası, Kürtleri aşağı gören ırkçı bir ideolojiye dayanır.

Kürt halkının varlığını kimler kabul ediyor, kimler inkâr ediyor? Halkların birleşerek emperyalizmin boyunduruğunu kırması mı, işçi ve köylülerin devrimci iktidarının kurulmasını isteyenler Kürtlerin varlığını savunuyor. Halkı bölmek ve ezmek isteyenler ise, Kürt halkının varlığını inkâr ediyorlar. Bu nokta, devrimle karşı — devrimi birbirinden ayıran esas noktalardan biridir.

Halkların varlığı ve kardeşliği sonuna kadar savunulmadan, baskı ve sömürü mekanizması kırılamaz. Çünkü devrim, halk üzerindeki her türlü baskı ve sömürüye karşı mücadele edilerek başarıya ulaştırılabilir. Halkı devrim saflarına kazanmanın başka yolu olamaz. Millî baskılar da hâkim sınıfların sömürü ve baskılarının bir parçasıdır. Millî baskılara karşı mücadele verilmeden, halkların birliği ve kurtuluşu sağlanamaz. Tarihte de böyle olmuştur.

Emperyalizme karşı Millî Kurtuluş Savaşımız, Türklerin ve Kürtlerin birliği ve kardesliği savunularak zafere ulaştı. Mustafa Kemal Sivas Kongresinde Kürtlerin varlığını tanıdı. Lozanda İsmet İnönü barış masasına Türk ve Kürtlerin temsilcisi olarak oturdu. Emperyalizme karşı mücadele ancak bu anlayışla başarıya ulasabilirdi. Ama burjuva önderliği kurtuluş mücadelesinde dayandığı halkların varlığına ve kardeşliğine, daha sonra karşı çıkmaktan da geri kalmadı. Millî kurtuluş savaşından sonra işçi ve köylüler üzerinde kurulan diktatörlük, Kürt halkı üzerine millî baskı uyguladı.

Bugün Kürtlerin varlığını tanımayan İnönü, Kurtuluş Savaşındaki durumu şöyle anlatıyor: **«Kürtler, Türk vatanının, bilhassa Doğu'da, Ermeni tehlikesine maruz kalacağını biliyorlardı. Millî Mücadelenin devamınca canla başla beraberlik gösterdiler. Sonra Lozan muahedesi yapılırken de, Kürtler, vatansever olarak Türklerle beraber bulunmuşlardır... Hattâ biz Lozan'daki konuşmalarımızda, millî dâvalarımızı «biz Türkler ve Kürtler» diye bir millet olarak müdafaa ettik ve kabul ettirdik»** (İnönü'nün Hatıraları, Ulus, 31.4.1969)

Bugün İnönü, Türkiye halklarından söz edenlerin «Türk devletinin milletler ailesinin barışçı, medeniyetçi, bir üyesi olmak idealini tahrip ettiklerini» ileri sürüyor.

Hangi barışçı, hangi medeniyetçi ideal?

Diyarbakır'ın Düvel köyünden Dursun Yanardağ, komandoların işkence ettiği oğlunun üzerine kapandığı zaman, kafasına yediği dipçik darbeleriyle ölmüştür. Çocukları korkudan köyü terketmişlerdir. Bu mudur barışçı ideal, bu mudur medeniyetçi ideal?

Midyat'ın Arnas köyünde, Hristiyan köylüler yerlere yatırılmış, zorla sünnet edilmek istenmiştir. Bu mudur barışçılık, bu mudur medeniyetçilik?

Abdülkadir Acar, komando subayı tarafından barış ve medeniyet ideali uğruna mı öldürüldü?

Bir yandan Kürt halkı yoktur deniyor. Diğer yandan yüz binlerce emekçiye Kürt oldukları için eziyet ediliyor. Kürtçe konuşmaları yasaklanıyor. Kürtler bir milliyet olarak eritilmek ve yokedilmek isteniyor.

Bölücüler meydandadır. Emperyalizm, tekelci burjuvazi ve toprak ağaları bölücülerdir. Bunlar, millî baskı politikasını amansızca sürdürerek, ırkçı ve milliyetçi fikirleri yayarak emekçi halkları bölmek ve sömürmek istiyorlar. Halkların devrimci mücadelesini durdurmak istiyorlar. Biz bir kere daha açıkça söylüyoruz: **Kürt halkı vardır.** Türk ve Kürt halkları bütün dünya halklarıyla birleşerek, emperyalizmi ve bütün gericileri alt edecektir. Türkiye'de işçi ve köylülerin devrimci iktidarının gerçekleşmesi yolunda sonuna kadar mücadele edeceğiz.

Burjuvazinin şoven milliyetçi tehditlerine karşı herkes safını tâyin etsin! Revizyonistler gibi, hâkim sınıfların baskılarına boyun eğmeyelim. Azgınlaşan burjuva milliyetçiliğine teslim olmayalım. Kürt halkına yapılan baskılara karşı Türkiye emekçilerinin ortak kurtuluş dâvası için birleşelim!

Emperyalist Basın Dev-Genç Yöneticilerinin Kürt Meselesiyle İlgili Milliyetçi Tutumunu Övüyor

İngiliz tekelci sermayesinin önde gelen siyasi organlarından **«The Economist»** in hafatlık özel yayını **«Foreign Report»**, **«Türkiye İçin Kader Yılı mı?»** başlıklı bir yazı yayınlamıştır. Bu yazıda **«Kürt Huzursuzluğu»** ara başlığı altında şu satırlar yer almaktadır:

«Hükümet, bir yandan da, sayıları iki milyonu bulan Kürt toplumunda gittikçe artan huzursuzlukla karşı karşıyadır. Kürt öğrenci liderleri Marksist öğrencilerle birleşmişlerdir ve «Yeni Kurtuluş Savaşı» için çağrıda bulunmaktadırlar. İki grup da **«Türkiye halklarının faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesi»**nden bahsetmektedirler. Bu hareket, Türkiye'nin bütünlüğünü kutsal sayan ve azınlık topluluklara özerklik verilmesine karşı olan orduyu harekete geçirmektedir. (Ayrı topluluklar kurulması Kıbrıs için düşünülebilir, fakat Ankara için düşünülemeyecek bir konudur.) Kürt propagandasının tonu, daha sorumlu olan Devrimci Gençlik Örgütü «Dev — Genç» liderlerini bile telâşa düşürmüştür.»

Bu satırlar, emperyalizmin revizyonizmi nasıl kendine yakın bulduğunu açıkça göstermektedir. Halkın gelişen mücadelesi, Burjuva — milliyetçi fikirlere sırt dayayan revizyonistleri, emperyalist tekellerle aynı safta «telâşa» düşürüyor.

İşte Kürt Halkına Yapılan Zulüm

Ağustos 1969'da Tunceli'de polis, halkın devrimci bir tiyatro eserini seyretmesini önledi. Bunu protesto eden halk, karakola yürüdü. Karakoldaki polisler halka ateş açtılar. Mehmet Doğan Kılan vurularak öldü.

Nisan 1970'de yapılan komando baskınlarında Silvan İlçesinde özel işkence kampları kurularak halka 16 saat işkence yapıldı.

Bismil ilçesi köylerine yapılan baskınlarda, bir köylü işkencelere dayanamayarak intihara teşebbüs etti. Yarı ölü bir halde kurtarıldı. İki kişi komaya sokuldu. İnsan pisliği yemeye zorlanan bir kişi, direnince falakaya yatırıldı; sonra yarı ölü bir durumda hastaneye kaldırıldı.

Diyarbakır'a bağlı köylerde bir yurttaş yediği dayağın tesiriyle kaldırıldığı hastanede öldü. Ailesi korkudan köyü terketti.

Mardin'e bağlı köylere defalarca baskın yapıldı. Köylüler karılarıyla birlikte çırılçıplak soyuldu. Çeşitli işkencelere uğratıldı. Burada bir köyde, kocasına yapılan işkenceye karşı çıkan gebe bir kadın dövülerek öldürüldü. Hıristiyan yurttaşlar zorla sünnet edilmek istendi. Köylerdeki bazı kadın ve kızlar dağa kaldırıldı ve sonra çırılçıplak bir halde köy meydanına bırakıldı. Bir yurttaş oğluna yapılan işkencelere dayanamayarak kalp krizi geçirdi ve öldü. Bir ihtiyar yediği dayağın etkisiyle öldü. Bir köy muhtarı hayalarına taş bağlanarak dört saat koşturuldu.

Siirt'in Eruh ilçesi köylerinden bir kadın dövülerek öldürüldü. Köy halkının büyük bir kısmı, Türkiye'yi terketti.

25 Ekim'de yapılan sayımda, sayım memurlarına Doğu'da istisnasız herkesin anadilinin Türkçe yazılması emri verildi.

21 Eylül 1970 günü Hakkâri'nin Beytüşşebbap ilçesi Kaymakamı Barbaros Denizeri, «İnsan avına çıkıyorum. Belki bu sayede vahşi Kürtleri adam ederim» diyerek köylere gitti. Purosan köyünde bir köylüyü hiç bir sebep olmadığı halde öldürdü. Hemkan köyünde de başka bir suçsuz köylüyü öldürdü.

25 Aralık 1970 tarihinde, Siverek'de ağa Halit Gürpınar kiralık adamlarına Ali Rıza Keskin adlı yurttaşı öldürttü. Ali Rıza Keskin köylülerin hakkını aradığı için öldürüldü. Ağa Halit Gürpınar hâlâ elini kolunu sallayarak, serbest dolaşıyor.

Bir komando birliği 4 ocak 1971 gecesi Siirt'in Şirvan ilçesine bağlı Cumek köyüne baskın yaptı. Komandolar köy erkeklerini dövdüler, kadınlara hakaret ettiler. Salih adlı bir yurttaş ve iki kardeşi, Botan çayı üzerinde bir yere götürüldüler, eşkiya kılığına sokularak bir muhabire fotoğrafları çektirildi. Eşkiyalıkla ilgisi olmayan bu üç kardeş, kamu oyuna eşkiya olarak yutturulmak istendi.

Aynı saatlerde Reşat köyüne de bir baskın yapıldı. Köy halkı soğuk havada evlerinden çıkarılıp bir tarafa toplandı. Erkekler başka bir köye götürüldü. Köyün kadınları da komandoların silâhları altında bekletildi ve dövüldü. Soğukta bekletilen on günlük bir çocuk üşüyerek öldü.

Aynı zulüm Gele köyünde de uygulandı. Köylüler falâkaya yatırıldı. Erkeklerin parmakları arasına mermi konularak işkence edildi. Yaşlı bir kadının parmakları kırıldı.

Kevsan köyünde de köylüler caminin içinde dövüldüler. Dayaktan komaya giren köy muhtarı tedavi için götürüldüğü Siirt hastanesine alınmadı.

Sımgar köyünde köylüler köy okulunda toplandı ve tehdit edildi. Köylüler evlerinden silâh getirmeye zorlandı. Köylüler silâhları olmadığını söylediler. Bunun üzerine komandolar «Silâhı olanlar camiye bıraksın» dediler. Köylüler baskılar karşısında köyü terketmek zorunda kaldılar.

Abdülkadir'i Komando Yüzbaşısı Ayhan Deniz öldürdü

Kardaşlar,

İşbirlikçi iktidarın Kürt halkı üzerindeki baskısı bütün iğrençliğiyle devam ediyor. Size Mardin iline bağlı Nusaybin ilçesinde yapılan baskıların bir tanesini açıklayacağım.

18.1.1971 Pazartesi sabahı Abdülkadir adlı yoksul bir kardaşımız işi nedeniyle kaza merkezine yakın Çuva köyüne gidiyor. İşini bitirdikten sonra ilçeye dönmek üzere İpek yoluna çıkıp araba bekler. Bu sırada İlçe Jandarma Komutanı Ayhan Deniz emrinde bir müfreze asker Abdülkadir'e rast geliyorlar. (Eskiden Yüzbaşı Ayhan Deniz'in işlediği bir cinayetin görgü şahidi Abdülkadir idi.) Yüzbaşı arabasından inip Abdülkadir'i zorla, döve döve arabaya alıyor. Buradan döve döve İstitil nahiyesine götürüyor. Karakolda hunharca dövdükten sonra eşkiya avına çıkmış gibi dolaşmaya başlıyor. (Bunu Abdülkadir'i istediği kadar dövmek, böylece onu komaya sokmak için yapmıştır. Çünkü şehirde fazla dövemezdi.) İstitil köyüne yakın Harbe köyüne gidiyor ve hem köylülerin evlerini zorla arıyor hem de Abdülkadir'i kıyasıya dövüyor. Orda aynı mürettebatla yanlarında Abdülkadir, Tinat köyüne gidiyorlar. Tinat köyünde canavar yüzbaşı, arkadaşı dövmeye devam ediyor. Bununla da faşist hislerini tatmin edemiyen katil iktidarın yüzbaşısı Ayhan Deniz, Abdülkadir'i bu sefer arabasına alıp Tinat köyü ile Çale köyü arasındaki bir vadiye getiriyor. Orada masum insanı arabadan indirip etrafa jandarmalarını dikiyor ve Abdülkadir'i dövmeye devam ediyor. Burada bizzat yüzbaşı, arkadaşı komaya sokuncaya dek hunharca dövüyor. Çünkü gözleri kana susamış bir insandı ve işbirlikçi iktidarın uşağıydı. Artık Abdülkadir'in öldüğüne kanaat getirdiğinden onu arabanın bagajına aldırıp bir çadıra sardırıyor ve şöförüne «Götür bunu kimsenin göremiyeceği bir yere at» demekle son canavarlığını yapıyor. Şöför sivildir. Gece karanlığında Abdülkadir'i alıp Nusaybin'e yakın Gırıncık köyü civarına atıyor. Koma halinde olan yiğit arkadaşımız gecenin avazında tam dört saat kalıyor. Abdülkadir'in götürüldüğü saatlerde ilçe kaymakamlığı, savcılık ve il valisi telefonla haberdar edilmişse de hiç bir tedbir alınmamıştır. Ayrıca olay il jandarma komutanlığına da bildirilmiştir.

Bunların hepsini bizzat Abdülkadir'in ağzından dinledik. Daha sonra saat 22.30 sıralarında askeri araba hızla şehre girmiş ve Abdülkadir'in atıldığı yer öğrenilmiştir. Bunun üzerine bir pikapla 4 kişi Abdülkadir'i aramaya çıkmış ve koma halinde Girincik köyü yakınında, yerde uzanmış olarak bulunmuştur. Oradan alınıp kaymakama gösterildikten sonra hastaneye götürülmüştür. Doktor müdahalesinden sonra Abdülkadir ifadesini verir hale gelmiş ve yukarda belirttiğimiz gibi başından geçenlerin hepsini anlatmıştır.

19.1.1971 Salı günü sabahı saat 8'i 5 geçe Abdülkadir işbirlikçi iktidarın yüzbaşısı Ayhan Deniz'in attığı dayağın tesiriyle beyin kanamasından can vermiştir.

İşte arkadaşlar bizim yaşantımız böyledir. Buralarda Anayasa yerine komando yasa işler.

Bütün bunlar Kürt halkının gelişen demokratik mücadelesini önlemek için yapılıyor. Ancak bu baskılar salt Kürt halkı üzerinde tatbik edilmiyor. Bunun nereden geldiğini biz devrimciler çok iyi biliriz.

Doğuda jandarma (komando) dipçiği ile halkı sindirmeye çalışan Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi iktidar ve onun çömezleri, batıda yiğit proleter kardeşlerimizi ve üniversite gençliğini polis ve faşist komandolarla sindirmeye çalışıyor. Ama bunların hepsinin nafile olduğuna inanıyoruz. Çünkü dünya halklarının demokratik mücadelesinin bir parçası olan Türkiye halklarının mücadelesini hiçbir kuvvet önleyemez.

Son zamanlarda faşizmin dişlerini göstermeye başladığı dönemde devrimcilere düşen görev, faşizme karşı geniş halk kitlelerini bilinçlendirmek, örgütlemek ve ona karşı vargüçleriyle dövüşmektir.

Bu olaydan sonra Nusaybin'de bir miting düzenlemek istedik, ama ağalar siyasi iktidarla birlikte önlediler. Ama biz yine de yılmayacağız. Ağalar şunlardır: AP ilçe başkanı Hacı Selâhattin Ay, Hasan Yıldırım (Demokratik Parti İlçe Başkanı Adayı,, Süleyman Aslan, vs. Bunlar önce mitinge bütün güçleriyle katılacaklarını söyledikleri halde geri çekilmişlerdir. Bunlardan başka bir şey de beklenemezdi. Çünkü bunlar geniş nüfuzları olan toprak ağalarıdır.

Olayın yankıları devam etmektedir. Önemli şeyler olunca sizleri haberdar ederiz.

Olayı İŞÇİ — KÖYLÜ gazetemizde neşredeceğiniz umuduyla devrimci selâmlar.

Yaşasın Türkiye halklarının devrimci mücadelesi!

Yaşasın Halk savaşının zaferi!

Kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve onun yerli işbirlikçileri ağalar, beyler ve zalimler!

Nusaybin'in köylerinden bir arkadaş.

Hindiçini Halkları, Dişine Kadar Silal

Geçirdiğimiz hafta içinde ABD emperyalistleri ve sadık uşakları Tiyo — Ki kliği, Hindiçini halklarına karşı yeni bir saldırı düzenlediler. Laos sınırına büyük bir yığınak yaptılar.

8 Şubat 1971'de Amerikan topçusu ve hava kuvvetlerince desteklenen 20.000 kukla asker Laos'a girdi. Bu birlikler Laos halkına karşı barbarca «Herşeyi yakın ve yokedin; herkesi öldürün» politikası uygulamaya koyuldular. Tam bir gangster mantığı ile hareket eden ABD emperyalistleri, bu harekâtın Güney Vietnam'daki kuvvetlerinin «güvenliğini sağlamak için» zorunlu olduğunu iddia ettiler. Bu mantığa göre ABD «güvenliğini sağlamak için» istediği ülkeye girebilir. Nitekim, Güney Vietnam'a girişi de aynı şekilde «anti — komünizm» şiarıyla ve «hür dünyanın güvenliğini korumak için» olmuştu. ABD emperyalistlerinin bir türlü kavrayamadıkları şudur: Bugünlerde Hindiçini'de Amerikan askerlerinin güvenliğini sağlamanın tek yolu, Hindiçini'yi **derhal** ve **tamamen** terketmektir, çünkü bütün Hindiçini ABD emperyalistleri için büyük bir mezar olmak üzeredir. Gerçekten, ABD emperyalizminin Laos'a karşı giriştiği cânice saldırının ardında, büyük bir aciz ve yenilgi yatmaktadır.

Hindiçini'deki savaşın bugüne kadarki tecrübesi şunu gösteriyor: 1954'ten beri ABD emperyalistleri ne zaman savaşı yaydılarsa, bu onlar için çok kötü sonuclar verdi. ABD, bütün gericilerin mantığıyla hareket ettiği için yalnız kendi gücünü hesaplıyabiliyor: nerede bir mücadele ateşi görürse, onu söndürebileceğini sanarak hemen üzerine gidiyor. Fakat sonuc olarak yalnızca küçük ateşlerin büyük yangınlara dönüşmesine yardım etmekle kalıyor. Tutuşmaya hazır bir bozkır gibi bekleyen Hindiçini'de ABD nereye ayağını atarsa, oradan yeni ve güçlü mücadele alevleri fışkırıyor. ABD emperyalistleri kayıplar veriyor, kaynaklarını tüketiyor, yıpranıyor; oysa halkın mücadele gücü taptaze kalıyor ve durmadan gelişiyor. ABD emperyalistlerini Laos'ta da feci bir yenilgi beklemektedir!

HİNDİÇİNİ'DE SAVAŞ HIZLA GELİŞİYOR

Hindiçini'de savaşın son bir yıl içinde kaydettiği gelişmeler, ABD emperyalistlerinin çıkmazını gözler önüne sermektedir. 1970 yılı, ABD emperyalizmi için bir felâket yılı oldu. 1970 yılı, Kamboçya'da mücadelenin başdöndürücü bir hızla geliştiğini, Vietnam halkının kahramanca mücadelesinde yeni zaferler kazandığını, Laos'taki halk savaşının ise ABD emperyalistlerini son müdahaleye mecbur bırakan boyutlara ulaştığını gördü. 1970 yılı, Hindiçini halklarının güçlü bir cephe kurarak mücadelelerini birleştirdiklerini ve daha yüksek bir düzeye çıkardıklarını gördü. Bunda da, kaldırdıkları taşı kendi ayaklarına düşüren ABD emperyalistlerinin büyük payı oldu.

Kamboçya

ABD emperyalistleri 1970 Martında Kamboçya'da Sirik Matak kliğini iktidara getirdiler ve ülkede faşist bir rejim kurdular. Böylelikle Hindiçini'de bir hükümet darbesi düzenlediler; gerici Lon Nol — hiç olmazsa Kamboçya'da tutunabileceklerini umdular. **Umduklarının tam tersi çıktı.** ABD emperyalistlerinin tertibi, son tahlilde yalnızca reformcu yurtseverleri uyandırmaya ve bütün ilerici güçleri birleştirmeye yaradı. Kamboçya halkı, Samdeç Norodom Sihanuk'un ve Kamboçya Milli Birleşik Cephesi'nin (FUNK) çağrısına kitleler halinde cevap verdi; gerici rejime karşı ayaklandı. Bütün dünya halkları ve sosyalist ülkeler Kamboçya halkını haklı dâvasında destekledi. Bugün 22 ülke ve iki milli kurtuluş cephesi, Kamboçya Kraliyet Millî Kurtuluş Hükümetini tanıyor. Kamboçya'da halk savaşı bu çok elverişli ortamda öylesine büyük bir hızla gelişti ki, Batılı burjuva basını bile Lon Nol — Sirik Matak hükümetinin «son derece çürük olduğunu», «kumdan temeller üzerine kurulduğunu» itiraf ettiler. Gerici darbeden hemen üç ay sonra üstünlüğün halka geçmiş olması, devrimcilerin çalışmaları sayesinde küçük bir kuvvetin büyüyebileceğini, zayıfın kuvvetlenebileceğini, elverişsiz bir durumun elverişli bir durum haline gelebileceğini ispatladı.

FUNK kumandasında gerilla birlikleri ve düzenli birlikler teşkil eden Kamboçya halkı, 1970 Mayısında ülkelerine giren 30.000 Amerikalıya ve 1970'in 1 Temmuzundan itibaren ülkelerinde Lon Nol — Sirik Matak kliğinin tek dayanağı haline gelen 80.000 paralı Güney Vietnam askerine rağmen **10 ay içinde** şu başarıları sağladı: 150.000 düşman askerini (bu arada, 12.000 ABD askerini) savaş dışı ettiler; yüzlerce tabur ve iki piyade alayı, darmadağın edildi. 5.000'den fazla askeri taşıt tahrip edildi; 500'den fazla ABD uçağı düşürüldü; 80'den fazla nehir ve deniz harp gemisi batırıldı. 250'yi aşkın top, 3.000 çeşitli silâh ve bir silâh fabrikası kullanılmaz hale geldi. 1970 yılı içinde Kamboçya Halk Kurtuluş Silâhlı Kuvvetleri (FAPLK) **düşmandan** 28.000 tüfek; 1.000 ton cephane; 218 taşıt ve 70 radyo istasyonu ele geçirerek güçlendiler. Bugün gerici kliğin elinde kalan tek büyük şehir olan başkent Pnom Pen'e giden bütün yollar kesilmiş durumdadır. Ülkenin yüzde 70'ini kaplayan ve birbirleriyle bağlantılı kurtarılmış bölgelerde, 4 milyondan fazla Kamboçyalı, artık kendi kaderini kendi eline almıştır: Bu büyük kurtarılmış bölgede, FUNK'un programına ve siyasi hedeflerine uygun olarak, halk iktidarı kuruldu. Bu bölgeler, uzun süreli bir savaş için gerekli bütün stratejik şartlara sahiptir. Düşman işgali altındaki bölgeler ise, ülke içinde küçük adacıklar halindedir. Bu bölgelerde yoğun bir gerilla savaşı sürüyor. Daha geçenlerde, başkente 8 km. mesafedeki havaalanı tamamen tahrip edildi. Aynı hafta içinde, Pnom Pen'in merkezinde üç büyük bina havaya uçuruldu. Gericilerin ve ABD emperyalistlerinin olanca çabalarına ve Pnom Pen içinde üç — dört ayrı «savunma çemberi» nin bulunmasına rağmen sağlanan bu başarıları, FUNK Merkez Komitesi Siyasi Bürosu şöyle açıklıyor:

FUNK doğru bir siyasî çizgi ve programa sahiptir; doğru milli hedefler koyuyor, halkın gücüne güveniyor ve herkes, halkın menfaatleri için çalışma azmi taşıyor. Bütün halk, FUNK'u destekliyor; herkes, en büyük zorluklara ve ölüme rağmen, nihaî zafere kadar, silâh elde uzun süreli savaşa kararlıdır. Kurtuluş Silâhlı Kuvvetleri, halk içinden doğuyor ve halkla kaynaşıyor; savaş içinde ve yığınlarla yakın temas içinde çelikleşiyor. FUNK, geniş köylük bölgelerde köylü yığınlarını harekete geçiriyor ve silâhlandırıyor; böylelikle halk savaşının sonsuz kudretini değerlendiriyor; esnek strateji ve taktikler kullanıyor; şehirlerde ve taşrada, halkın somut ihtiyaçlarına cevap veren halk iktidarını kuruyor. FUNK'un ülke çapındaki siyasi ve askerî gücü, kendi ifadeleriyle, bütün ilerici güçlerin etrafında toplandığı işçi — köylü temel ittifakına dayanmaktadır.

Vietnam

Kamboçya'da kendilerine bir sığınak arayan ABD emperyalistleri, bunun yerine burada kendileri için Hindiçini'nin en zayıf halkasını yaratınca, dikkatler Vietnam'dan buraya kaydı. Ama Kamboçya'da savaşın hızla yayılması, bölgenin tümünde halk güçlerinin ilerlemesine yol açtı.

1954'ten beri Vietnam halkı, ABD emperyalizmine karşı büyük bir kahramanlık destanı yazıyor. Vietnam'da son on yıl, ABD için yenilgi üstüne yenilgi demek oldu. 1961'de John Kennedy, Vietnam'ın «18 ay içinde huzura kavuşturulması için» Staley — Taylor plânını uygulamaya koyulmuştu. Vietnam halkı bu plânı savaş meydanında kısa zamanda paramparça etti. Sonra Johnson, Vietnam'da 1965'in sonuna kadar «huzurun sağlanmasını» öngören Mc Namara Plânını tezgâhladı. Vietnam halkı bu plânı da darmadağın etti. Bunun üzerine 1964 te ABD emperyalistleri Bac Bo körfezinde bir provokasyon düzenlediler ve alışılmış gangster mantıklarını kullanarak kuzeye, Vietnam Demokratik Cumhuriyetine saldırdılar. 1967'de ABD kara kuvvetlerinin aşağı yukarı **yarısı**, hava kuvvetlerinin **beşte biri** ve donanmasının **dörtte biri** Vietnam'a yığılmıştı ve ABD bu savaşa artık yılda **30 milyar dolar** harcıyordu. Ama ne oldu? Kurtuluşu için çarpışan yoksul bir halk, bütün bu gücü darmadağın etti ve ediyor. 1965'ten 1968'e kadar ABD yalnız Vietnam Demokratik Cumhuriyeti üzerinde 2.600 uçak kaybetti; bu, emperyalistlerin sonradan bütün Hindiçini'de iflâs edecek olan ünlü «hava üstünlüğü» nün halkın gücü karşısında ne kadar kof kaldığını gösteren ilk olay oldu. 1965'te ABD emperyalistlerinin ve kukla hükümetin kayıpları 167.500 dü; bu, 1968'de 630.000 oldu. 1965'te ABD ve Avustralya — Yeni Zelânda kuvvetleri 19.200 kayıp vermişken bu toplam 1968'de 230.000 oldu. 1970'e kadar ABD yalnızca Güney Vietnam'da, havada veya yerde, 5.900 uçak kaybetti. Paniğe kapılan Nixon hükümeti, bir yandan «barış» ve «geri çekilme» sahtekârlıklarına başvururken beri yandan «savaşı Vietnamlılaştıracağını» ilân etti. Bu, özünde eski Truman doktrininin (ABD parası ve malzemesiyle başkalarının döğüşmesi fikrinin) «Asyalılara karşı Asyalıların döğüştürülmesi» şekline getirilmesinden başka bir şey değildi. Bu politika, 1970'de tam bir iflâsa yol açtı.

1970'in Güney Vietnam'da gösterdiği özellik, gerilla savaşının sürekli ve hızlı gelişmesi oldu. Vietnam'da Halk Kurtuluş Silâhlı Kuvvetleri (PLAF) gerilla birlikleriyle beraber hareket ederek ve esnek taktikler uygulayarak her yerde başarılar kazandılar. Kamboçya ve Laos'ta gelişen mücadele yüzünden düşman kuvvetlerinin daha geniş bir alana yayılıp seyrelmesinden faydalanarak, özellikle üslere ve geri hatlara saldırdılar; düşmanı bağladılar; düşmanın askeri nakliyatını büyük ölçüde felce uğrattılar. Hindiçini'nin diğer yerlerindeki harekâta yardımcı oldular. ABD emperyalistlerinin «köylük bölgelerde huzuru sağlamak için özel plân» ı iflâs etti. Mayıs 1970'te emperyalistler 38.000 kayıp verdiler; Temmuzda ise üç büyük muharebede 10.000 düşman askeri savaş dışı oldu. Ağustos, baskınlar ve âni saldırılarla geçti. Bu arada henüz işgal altında olan bölgelerde büyük kitle hareketleri patlak verdi. 1970 başında, 100 üretim dalına mensup 70.000 işçi, Haziran sonunda ise 100.000 işçi Saygon ve civarında greve gittiler ve gösteriler düzenlediler. 1970 sonbaharında, ABD emperyalistlerinin bütün «çevirme ve imha» kampanyaları bozguna uğratıldı. Yalnız 1970'de Güney Vietnam'da 420.000 düşman askeri savaş dışı edildi; bunun 110.000'i ABD, Avustralya ve Yeni Zelânda askerleridir.

Amerikan emperyalistleri ilk önce «Vietnamlı» bir savaş başlattılar; sonra savaşı «Amerikalılaştırdılar»; şimdi yine «Vietnamlılaştırmaya» çalışıyorlar — ama hep yenilgiye uğruyorlar. Bugün 540.000 ABD askerinin varlığına rağmen, Güney Vietnam halkının üçte ikisi, ülkenin yüzde 80'ini kaplayan kurtarılmış bölgelerde yaşıyor. Vietnam Demokratik Cumhuriyeti ise, ABD emperyalistlerinin bütün hayasız şantajlarına ve tam bir gangster mantığıyla istedikleri zaman sık nüfuslu bölgeleri bombalamalarına rağmen, milli ekonomiyi geliştiriyor ve bütün bölge halklarının mücadelelerini ve haklı taleplerini, canla başla destekliyor. Amerikan «özel savaş» ının Vietnam'daki bilânçosu da budur.

Hindiçini Halkları Zirve Konferansı Ortak Bildirisi 25
dom Sihanuk, Prens Sufanuvong, Başkan Nguyen H

Laos ve Tayland

Kamboçya ve Vietnam'ın yanısıra, Laos ve Tayland'daki mücadele de, 1970 yılı içinde büyük gelişmeler kaydetti. Laos Yurtsever Cephesi ile Laos Yurtsever Tarafsız Güçleri arasındaki sağlam ittifak, 1970 yılı içinde daha da güçlendi. 1969 Kurak Mevsiminden 1970 Kasımı sonuna kadar, Laos'ta halk kuvvetleri düşmana 24.000 kayıp verdirdiler ve 370 uçağı yokettiler. ABD, 17 Mayıs 1964'ten 15 Şubat 1970'e kadar Laos üzerinde 1.200'den fazla uçak kaybetmiştir. 1970 yılı Şubatında Küpler Ovasında kazanılan büyük bir zaferin ardından, ABD Laos'a müdahalesini artırdı. Nixon Doktrini uyarınca bombardımanları yoğunlaştırdı ve «özel savaş» ı desteklemek için Tiyo — Ki Tanom —

«Bugün eski sömürgecilerin yerini emperyalistler ve yeni sömürgeciler almış bulunuyor.

«Onların temsil ettiği ölümcül tehlikeyi diplomasi, müzakere, konferans hattâ dostça tarafsızlık yollarıyla bertaraf etmeyi ummamalıyız.

«Varolduğu her yerde bu tehlikeyi ancak silâhlı mücadele giderebilir ve giderecektir.

— Samdeç Norodom Sihanuk

ı ABD Emperyalizmini Yere Vuruyor!

Lon Nol — Sirik Matak kliklerinin askerlerini kullanmayı, böylece halkları birbirine düşman etmeyi tasarladı. Laos'a müdahale hazırlıklarının şiddetli tepkilerle karşılanması üzerine Nixon, 6 Mart 1970 te verdiği bir beyanatta, Laos'ta ABD varlığının azaltılacağını iddia etmek sahtekârlığını gösterdi. Laos halk kuvvetleri bu beyana, 1970'in yalnız ilk yarısında 11.599 düşman askerini ve 211 tank ve zırhlı aracı yok ederek, 293 ABD uçağını düşürerek veya yerde tahrip ederek, 20 kadar köprü uçurarak ve 6.541 çeşitli silâh ele geçirerek cevap verdiler. 1970, Mart başında artan ABD müdahalesi k o n u s u n d a **Peking Review** şöyle dedi: **«ABD emperyalizmi Vietnam'a karşı saldırı savaşında ezici bir yenilgiye uğramıştır. Saldırı savaşını Laos'a yaymak, yalnızca kendi boynuna geçirdiği ilmiğin daralmasına yol açacaktır.»**

1970 yazında, Kuzey Kamboçya'nın kurtarılmış bölgeleriyle Güney Vietnam'ın Tay Nguyen kurtarılmış bölgesi ve Laos'un bütün kurtarılmış bölgeleri birleştirildi. Bugün Laos'un üçte ikisini kaplayan ve nüfusun üçte birini barındıran kurtarılmış bölgelerde, halk iktidarı emekçi yığınlar için somut faydalar sağlıyor. Cephe gerisinde küçük endüstriler ve el zanaatları gelişiyor; tarımsal üretim durmadan artıyor: 1969 — 70'de, 1963 — 64'de ekilen alanın 13 misli kadar bir alan ekildi ve 1968'e göre altı misli fazla ürün elde edildi. Savaşa rağmen, sağlık, eğitim ve kültür alanlarında büyük ilerleme oldu ve son bir — iki yıl içinde, kilometrelerce dağ yolunun yanısıra, 1500 km'lik modern yollar yapıldı! Laos Yurtsever Cephesi Başkanı Prens Sufanavong, Laos halk kuvvetlerinin ve Cephenin, savaş içinde «ideolojik ve örgütsel, teknik ve taktik olgunlaşma» geçirdiğini söyledi. ABD emperyalistlerinin şimdi Laos'ta giriştikleri yeni saldırı, hiç şüphesiz Laos'ta halk savaşını geliştirmekten başka bir şeye yaramıyacak; gericilerin halka yaptıkları zulüm, dalgalar halinde gelişen bir mukavemete yol açacaktır.

ABD emperyalistlerini ve gerici Tanom — Prap-

ı'da imzalandı. Resimde (soldan sağa) Samdeç Noro- ve Başbakan Fam Van Dong Ortak Bildiriyi imzalarken.

has kliğini korkutan bir diğer gelişme de, Tayland-da oluyor. 1965 Ağustosundan itibaren Tayland Komünist Partisi, Mao Zedung Düşüncesinin izinde,

> **«Dünyada hiçbir güç, birliğimize, dayanışmamıza karşı duramaz. Emperyalistleri ülkemizden atmak için birleşelim.»**
> **— Kmer (Kamboçya) Gençlik Marşı**

kararlılıkla «şehirleri köylerden kuşatarak ele geçirmek» yolunu tutmuştur. 1970'in ilk yarısında bu Partinin kumandasındaki Tayland Halk Kurtuluş Ordusu mücadeleyi yoğunlaştırdı ve yeni zaferler kazandı. **Kuzey'de,** 150 saldırıda 400 gerici asker ve polisi yokettiler; 20 kadar uçağı tahrip ettiler veya hasara uğrattılar. 15 askeri taşıt ve birçok karakol tamamen yokedildi. Çok miktarda malzeme ele geçirildi. **Kuzeydoğu'da,** yalnız Temmuz ayı içinde 30 çarpışma oldu; **Güney'de** düşman kuvvetleri sık sık pusuya düşürüldü. Tayland Komünist Partisi kitle çalışmasına büyük öenm vererek, yoksul köylüleri harekete geçirerek ve halk düşmanlarını idam ederek, silâhlı mücadeleyi ülkedeki 71 eyaletten 36'sına ve 528 bölgeden 150'sine yaymıştır. Panik içinde olan ABD emperyalistleri, Vietnam, Kamboçya ve Laos'tan sonra, bu mücadelenin belli bir gelişme döneminde Tayland'a da doğrudan doğruya müdahale edebilirler. Ama bu müdahale, yalnızca onun halk savaşının alevleri içinde daha fazla kıskıvrak sarılmasına, daha fazla bunalmasına yol açacaktır.

ABD EMPERYALİZMİNİN ZAYIFLAMASI

ABD emperyalizminin Hindiçini'de uğradığı ye-

ve gerilemesine yol açıyor. Hindiçini'deki çıkmazı, genel buhranının bir parçasını teşkil ediyor. ABD emperyalizmi bugün bütün dünyada büyük güçlüklerle karşı karşıyadır. Nixon hükümeti, Kennedy ve Johnson iktidarlarından, gitgide derinleşen bir iktisadi, siyasi ve askeri buhran devraldı. Kapitalizmin ve emperyalizmin çelişmeleri öylesine derinleşmiştir ki, Nixon bütün demagojisine rağmen, «yeni birşey» bulamadı; çok ikiyüzlü ve delice bir saldırgan-

> **Dünya halkları, birleşin, ABD saldırganlarını ve bütün uşaklarını altedin! Dünya halklari, cesur olun, savaşmaya azmedin, güçlüklere göğüs gerin ve dalga dalga ilerleyin!**
>
> **MAO ZEDUNG**

lık politikası izlemekten başka birşey yapamadı.

İktisadi alanda, ABD, sürekli dünya jandarmalığı ve savaş masraflarının ekonomiye bindirdiği yükün bedelini ödüyor. ABD, diğer emperyalist ülkelerin ve tekelci grupların artan rekabeti yüzünden, denizaşırı mal ve sermaye piyasalarında devamlı geriliyor. Bugün, kapitalizmin eşit olmayan gelişmesi kanunu, artık ABD'nin aleyhine, özellikle Almanya, Japonya, Fransa ve İtalya'dan yana işliyor. ABD'nin dış ticaret durumu gitgide kötüleşiyor: Eskiden lehte olan dış ticaret dengesi, ABD ihraç mallarının toplam dünya ihracatındaki payının her yıl toplam dünya ihracatının yüzde 1 — 1.5'i oranında düşmesine bağlı olarak, aleyhe dönüyor. Dış ödemeler dengesi ise, buna bağlı olarak gitgide artan miktarlarda açık veriyor. ABD emperyalizminin bugün 47 milyar dolar tutan kısa vâdeli borçlarına karşılık, yalnız 11 milyar dolarlık altın rezervi mevcuttur. II. Dünya Savaşından bu yana, doların değeri üçte bir oranında düşmüştür. Derin bir aşırı — üretim krizi, bugün ABD'nin üzerine bir bulut gibi çökmüştür. 1970'de işsizlik oranı yüzde 6'yı aştı. **Siyasî alanda,** ABD emperyalizminin yürüttüğü saldırgan politika onun **bütün** ülkelerden tecrit olmasına yol açıyor. Bugün ABD görülmedik bir yalnızlık içindedir; gerek ezilen halklar ve ülkeler ve gerekse diğer emperyalist ülkeler gitgide daha fazla kendi başlarına buyruk hareket ediyor; ABD'ye kafa tutuyor, çeşitli millileştirmelere gidiyor, Çin Halk Cumhuriyetini tanıyor, ABD'nin Hindiçini'deki her yeni saldırısını kınıyor. ABD hükümetlerinin iki yüzlü ve canice politikaları hiç kimseyi aldatamıyor ve her yerde nefret uyandırıyor; **Askerî alanda,** ABD emperyalizmi, son tahlilde sınırlı olan silâhlı kuvvetlerini bütün dünyaya yaymış durumdadır. Oysa halkların gücü tükenmiyor ve her geçen gün, başka başka yerlerde yepyeni mücadeleler patlak veriyor. Yaşamak için dünya çapında bir sömürü ağına muhtaç olan ABD emperyalizmi, Nixon'un hayasızca vadettiği gibi geri çekilemez, üslerini azaltamaz, barışçı olamaz. O saldırgan olmak zorundadır ve her geçen gün bu değişmez niteliğini yeniden ortaya koyuyor. Böylelikle kendi kendini daha büyük bir hızla yıpratıyor. ABD emperyalizminin dünya çapında karşılaştığı güçlükler Amerikan halkının uyanışını da hızlandırıyor. Çürüyen ABD emperyalizmi içinde bir yandan her çeşit toplumsal hastalık (âdi suçlar, rüşvet, sefahat, gangsterlik, vb.) artarken beri yandan Amerikan işçi sınıfı sarı sendika çemberini sarsan bir grevler dalgasını geliştiriyor. Bu ve zenci Amerikan halkının mücadelesi, emperyalistlere dehşet salıyor; kendileri için artık hiç bir yerin emin olmadığını hissediyorlar. Nixon 1970 yılı içinde, ABD emperyalizminin artık eskisi gibi güçlü olmadığını ve başına buyruk hareket edemiyeceğini itiraf etti, müttefiklerini «yardıma» çağırdı. ABD emperyalistleri bugün bütün dünyada Sovyet revizyonist kliğinden, Doğu Asya'da canlanan Japon militarizminden ve Güney Doğu Asya'da da «Asyalılara karşı Asyalıları dövüştürmek» politikasından medet umuyor. Ama medet umduğu revizyonistler de gerek içte ve gerek dışta muazzam güçlüklerle karşı karşıyadır. Uzak Doğu'da Çin ve Kore halkları Japon militarizmine karşı saflarını birleştiriyorlar. Hindiçini'de ise, Hindiçini Halkları Zirve Konferansı emperyalizme karşı mücadele eden halkların nasıl bir kardeşlik içinde olduklarını ispatlamıştır.

HİNDİÇİNİ HALKLARI OMUZ OMUZA DÜNYA HALKLARI DEVRİM YOLUNDA

24 — 25 Nisan 1970'te, Norodom Sihanuk'un çağrısıyla, Laos, Vietnam, Çin sınırına yakın bir yerde Hindiçini Halkları Zirve Konferansı toplandı. Toplantıya Vietnam, Laos ve Kamboçya halklarını temsilen Kamboçya, Güney Vietnam, Vietnam Demokratik Cnmhuriyeti ve Laos heyetleri katıldı. Prens Sihanuk, Nguyen Hu To, Prens Sufanavong ve Başbakan Fam Van Dong, Hindiçini halklarının durumunu tartıştılar ve ABD emperyalizmine karşı mücadelenin tecrübesini değerlendirdiler. Bu tec-

bölgede saldırıyı bir an bile bırakmayan ABD emperyalistlerine karşı Hindiçini halklarının kazandığı zaferler, ABD'nin de yenilebileceğini ispatlamıştır. Varlığı halkların sömürülmesine ve zulme dayanan ABD emperyalizmi kâğıttan bir kaplandır. Hindiçini halkları ise birbirlerine kardeşlik bağlarıyla bağlıdır. Kamboçya, Laos ve Güney Vietnam halklarının ortak hedefleri, bağımsızlık, barış, barış içinde bir arada yaşamak ve bölgenin bütün yabancı asker ve üslerden arınmasıdır. Vietnam Demokratik Cumhuriyti bu haklı talepleri canla başla destekliyor.

Üç Hindiçini halkının temsilcileri, ABD emperyalizminin bütün iki yüzlü «barış» oyunlarını reddettiler. ABD'nin bu gibi oyunlara hep **yayılma** politikasını gizlemek için başvurduğunu gösterdiler. Bugün dünyada durum, devrimci güçler için çok elverişlidir. Hindiçini halkının haklı mücadelesi herkes tarafından destekleniyor, ama ABD emperyalizminin saldırı savaşı yalnızlığa mahkûmdur. Yıllar süren kahramanca mücadeleler, milli kurtuluş savaşında nihai zafere kadar israr etmek çizgisinin doğru olduğunu gösteriyor. ABD emperyalistlerinin bütün taktikleri: «global strateji», «nükleer vurucu güç», «kitlevi mukabele», «esnek mukabele», «özel savaş» ve «mahalli savaş» palavraları, napalm bombaları, helikopterleri ve kimyevi — biyolojik silâhları, onu halklar önünde yenilgiden kurtarmamıştır ve kurtaramıyacaktır. ABD emperyalistleri tamamen bitap düştükten sonra da, uzun süreli savaşa göre hazırlanan Hindiçini halkları ayakta ve savaşıyor olacaktır.

Hindiçini Halkları Zirve Konferansı halkların enternasyonalist dayanışmasını güçlendirdi ve bütün dünya halkları ve bütün sosyalist ülkeler tarafından coşkunlukla karşılandı. Yalnız emperyalistler ve Kamboçya devrimci hükümetini hâlâ tanımayan modern revizyonistler bundan memnun olmadılar. Revizyonistler, «maceracılık» tan, «Pekin etkisinin» artmasından şikâyet ettiler.

Toplantı ABD emperyalistlerinin yorgun, tecrit olmuş, yenik durumuna karşılık yurtseverlerin nasıl haklı, doğru, azimli ve sarsılmaz bir cephe meydana getirdiklerini gösterdi.

ABD emperyalizminin «altın çağı» artık tarihe karışmıştır. Emperyalist saflar ve bütün ülkelerin gericileri keşmekeş ve moral bozukluğu içindedirler. Çağımız emperyalizmin toptan çöküşe gittiği ve sosyalizmin bütün dünyada zafere ilerlediği çağdır. Hindiçini halklarının şanlı mücadelesi dünya halklarına ışık tutuyor. Proleter enternasyonalizmine sadık Marksist — Leninist devrimci siyasi partilerin ve örgütlerin önderliği altında, Güney Doğu Asya ülkelerinin silâhlı mücadele veren halkları, şehirleri köylük bölgelerden kuşatmak ve ele geçirmek yolunu tutuyorlar. Onlar mücadelelerini ABD emperyalizmine ve çeşitli ülkelerin gericilerine yöneltiyorlar. Bugün, her gün derinlemesine gelişen ve yayılan bu mücadele dünya devrimci mücadelesinin son derece unemli bir unsurudur.

Halk savaşı kitleleri eğitir ve çelikleştirir; eski dünyayı pramparça eder ve yenisinin kurulmasına yol açar. Dünyada tayin edici olan, emperyalizmin ve revizyonistlerin sandıklarının tersine, gericilerin elindeki silâhlar değil, halkların devrimci gücüdür.

Kahraman Vietnam Halk Ordusu Savaşçıları her an ABD saldır-

Son Havadis, "Komünist Çin'den talimat aldığımızı söylüyor,,

Halkımıza Güveniyoruz, Dünya Halklarının Eşitlik ve Kardeşliğini Savunuyoruz

Geçen hafta içinde Amerikancı iktidar proleter devrimci hareketimize karşı yeni saldırılara girişti. AP iktidarının yarı — resmî organı Son Havadis, 5 Şubat 1971 tarihli nüshasının birinci sayfasında şu manşeti veriyor: «İşte Vesikalar: Komünist Çin'den talimat alanları açıklıyoruz.» Gazete, birinci sayfanın yarısını bu meseleye ayırıyor. Dergimizin, sosyalizmin büyük ustalarının resimlerini taşıyan 25. sayısının kapağının yanında, gene aynı resimleri taşıyan Portekizce «Halk İhtilâli» ve Fransızca «Proleter» dergileri kapaklarının büyük boy klişeleri konmuş. Proleter Devrimci AYDINLIK kapağından çıkan kırmızı bir ahtapotun kolları, bütün sayfaya yayılıyor. Gazete, ikinci bir başlıkla şöyle diyor: «Türkiye'deki bir dergi K. Çin'e bağlı ajanlar ile işbirliği yapıyor — Proleter Devrimci Aydınlık isimli dergi, memleketimizde Mao ve Kızıl Çin'e bağlı olanları belgeliyor.»

Son Havadis'in birinci sayfasının manzarası budur Bu manzara içinde verilen yazıda ise, dergimizin Kamboçya Millî Birleşik Cephesi'nin Paris temsilciliğiyle bağ kurduğu belirtilmekte ve bu kanalla Çin Halk Cumhuriyetinden emir aldığı ileri sürülmektedir «Kızıl Çin enternasyonali» içinde yer aldığımız iddiası ise, bir mektupla kanıtlanmak istenmektedir Söz konusu edilen mektup, Kamboçya Millî Birleşik Cephesi'nin postayla dergimize yolladığı bir dayanışma mektubudur.

İddialar üzerine olan görüşlerimizi açıklamadan önce, bu saldırının hangi ortamda yapıldığına dikkati çekmek isteriz.

Son Havadis, AP iktidarının yarı — resmî organıdır. MİT, denk düşürmüş, postada açıp okuduğu mektubu kendilerince uygun bir zamanda Son Havadis'e vermiştir. Son Havadis bu yayınını, Amerikancı iktidarın baş sorumlularının «bayram mesajları» saldırısından bir gün önce yapmıştır. Aynı gün çıkan «Şimdi de orduya dil uzattılar» başlıklı başyazı ise, Tağmaç'ın bir gün sonra açıklanan mesajının hemen hemen aynıdır. Tağmaç mı mesajını Son Havadis'e göre yazmıştır, yoksa Son Havadis'in başyazısı mı AP iktidarınca Tağmaç'ın mesajına göre hazırlanmıştır — bu ayrı bir konudur. Önemli olan, Amerikancı iktidarın proleter devrimci harekete karşı bir saldırı hazırlığı içinde olması ve bu yolda girişeceği tedbirler için uygun ortam yaratma gayretkeşliğidir.

Diğer emperyalist uşağı gazeteler de son hafta içinde Son Havadis'in açtığı anti — komünizm kampanyasına katıldılar. Aynı tarihli Bizim Anadolu gazetesinin birinci sayfasında yayınlanan «Türk Komünistleri» başlıklı yazıda da, İlhan Darendelioğlu dergimizden pasajlar almakta ve kararlı olarak yürüttüğümüz proleter devrimci mücadelemize saldırmaktadır. 12 Şubat 1971 tarihli şeriatçı Bugün gazetesi ise «Komünistler Liselere de Sızıyorlar» diye manşet atmakta ve yayınladığımız Lenin'in DEVLET broşürünün büyük boy klişesini vermektedir.

> **Eğer düşman bize saldırırsa, bu iyi bir şeydir, çünkü düşmanla aramızda kesin bir çizgi çizdiğimizi gösterir. Eğer düşman bize şiddetle saldırır, bizi kapkara göstermeğe çalışır ve bütün yaptıklarımızı kötülerse, bu daha da iyidir. Bu, yalnızca düşmanla aramıza kesin bir çizgi çizmekle kalmadığımızı, çalışmamızda önemli başarılar da sağlamış olduğumuzu gösterir.**
>
> **MAO ZEDUNG**

Bütün dünyada emperyalistler ve gericiler, «anti — komünizm» propagandasına sarılarak halkların devrimci mücadelesini bastırmak isterler. Yurdumuzda da proleter devrimci mücadeleye başından beri daima «kökü dışarıda» ithamıyla saldırılmıştır. Emperyalizm, milliyetçi fikirleri körükleyerek halkımızın mücadelesini dünya halklarının mücadelesinden koparmak istemektedir. Bu sebeple, gerek emperyalizm, gerekse revizyonizm proleter enternasyonalizmine saldırmaktadır. Son Havadis «Komünist Çin'den talimat alanları açıklıyoruz» diyor. Revizyonistler ise, «Pekin ağzıyla konuşuyorlar!» diye bas bas bağırıyorlar.

Biz, halkımızın kurtuluşu için, Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un devrimci fikirlerini savunmada sonuna kadar kararlıyız. Mücadelemiz, Türkiye işçi ve köylülerinin devrimci mücadelesidir. Bu mücadele, dünya halklarının emperyalizme karşı devrimci mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Devrim, halkımızın eseri olacaktır. Tek güvendiğimiz güç, devrimci halk yığınlarıdır. Hiç bir emperyalist saldırı ve gerici propaganda, halkımızın devrim yolunda bütün dünya halklarıyla, bütün ülkelerin işçileriyle ve dünya sosyalizmiyle omuz omuza savaşmasını önliyemiyecektir. Bunu her zaman açıklıkla savunduk ve Amerikancı iktidar, MİT'iyle, gerici propaganda araçlarıyla, baskı ve zulüm kuvvetleriyle ne kadar saldırırsa saldırsın, proleter enternasyonalizmini bundan sonra da savunacağız. Elbette, ABD emperyalizmine karşı çarpışan kahraman Hindiçini halklarının yanında yer alacağız. Elbette, Kamboçya'nın kahraman Halk Kurtuluş Silâhlı Kuvvetlerini destekleyeceğiz. Kamboçya Millî Birleşik Cephesi'nin dergimize yolladığı mektup, bizim için bir kıvanç kaynağıdır.

Son Havadis gibi gerici gazeteler, bütün dünya halklarının baş düşmanı ABD emperyalistlerine uşaklık ediyor ve onlardan besleniyor. Biz, Türkiye'nin proleter devrimcileri, halkımızın kurtuluşu için her türlü zulme ve sömürüye karşı dünya halklarının safında yer alıyoruz.

Çağımızda Mao Zedung'un devraldığı, savunduğu ve geliştirdiği Marksizm bayrağı altında, eski dünyayı yerle bir edip yenisini kuracak olan muazzam devrimci güç doğuyor. Bu, birbirlerine eşit ve kardeşçe bağlı olan dünya halklarının ABD emperyalizmine ve bütün ülkelerin gericilerine karşı ortak cephesidir. Her ülkedeki zalimler bundan korkuyor. Revizyonistler bundan telâşa düşüyor.

Türkiye'deki hâkim sınıflardan ve revizyonistlerden bizi ayıran nedir? Halkımız, hâkim sınıfların devlet mekanizmasını parçalayarak devrimi gerçekleştirecektir. Burjuva devletinin kurumlarına değil, devrimci halk yığınlarına güveniyoruz. Kürt halkına yapılan millî baskılara karşı duracağız; Türkiye halklarının devrim yolunda birliğini ve kardeşliğini savunmaya kararlıyız. Bütün dünya halkları, bütün ülkelerin işçileri ve dünya sosyalizmiyle beraberiz. Gericilerin ve revizyonistlerin bize bu noktalardan: **Marksist devlet teorisi, halka güvenmek, halkların kardeşliğini savunmak ve proleter enternasyonalizmi** noktalarından saldırması, **doğru yolda** olduğumuzu gösteriyor.

Amerikancı İktidar Petrol-İş Grevini Erteledi

Gerekçe: Emperyalizmin Soygun Güvenliği

Petrol — İş Sendikasına bağlı üçbinden fazla petrol işçisi 5 Şubat sabahı bütün Türkiye'de greve başladı.

Başladıktan 24 saat sonra işbirlikçi iktidar grevi 30 gün erteledi.

Petrol işçilerinin bu hareketi, dünya petrol tekellerinin ülkemizdeki temsilcileri olan üç büyük şirketin; Mobil Oil, Shell ve BP'nin işyerlerini hedef aldı. Bu şirketlerden ilk ikisi; Mobil Oil Amerikan, Shell İngiliz — Hollanda, BP ise İngiliz tekelci sermayesinin dünya petrolleri üzerindeki sömürülerini sağlayan dev şirketlerdir?

Amerikan emperyalizmi ve öteki emperyalist ülkeler, petrol üreticisi olsun olmasın dünyanın emperyalizme bağımlı bütün geri kalmış ülkelerinde petrol arama, tasfiye, pazarlama ve taşıma işlerini tekellerine almışlardır. Dev şirketler dünya petrol piyasasını ellerinde tutarlar. Fiyatları istedikleri gibi tesbit ederler. Bu şirketler girdikleri ülkelerin petrol yataklarını kapatmışlardır. Ülkemizde de durum budur.

Mobil Oil, Shell ve BP Türkiye'de birçok paravan firmaya sahiptir. Türk Petrol, ATAŞ tasfiyehanesi, Mobil Oil Türk A.Ş., Ersanlar, bu tür paravan firmalardır. Halkımızın sırtından vurulan milyarlarca liralık kâr her yıl bunlar aracılığıyla emperyalistlerin kasalarına akmaktadır.

Ülkemizde doğrudan doğruya yabancı sermayenin kontrolunda bulunmayan Türkiye Petrolleri A. O. ve Petrol Ofisi gibi kuruluşların çalışmaları işbirlikçi iktidarlar tarafından büyük yabancı tekellerin çıkarlarına göre düzenlenmiştir. Bu kuruluşlarda petrol sömürüsüne karşı mücadele eden bir çok yönetici Amerikancı Adalet Partisi iktidarı tarafından tasfiye edilmiş, yerlerine emperyalist uşağı kişiler getirilmiştir.

5 Şubatta başlayan grev, emperyalist tekelleri hedef alması bakımından önemli bir harekettir.

İki kademeli olarak plânlanan grevin ilk kademesinde ,Mobil Oil, Shell ve BP nin Karadeniz, Akdeniz, Ege, Marmara sahil şeritlerindeki depolama ve satış tesisleriyle, İç Anadolu ve Kocaeli bölgeleri idare ve pazarlama merkezlerindeki bütün faaliyetler durdu. Ayrıca Yeşilköy ve Esenboğa havaalanlarındaki uçak ikmal işleri de yapılmadı. İkinci kademede ise bu şirketlerin yürütmekte oldukları bütün petrol arama, sondaj ve tasfiye işleri durdurulacaktı.

Bu şirketlerde çalışan işçiler ağır bir sömürü altındadır. On kişinin yapacağı İş bir işçiye gördürülmek istenmekte; toplu sözleşmeler uygulanmamakta; işçilerin grev hakları kısıtlanmakta; çeşitli yollarla ücretler düşürülüp 400 liraya işçi çalıştırılmaktadır.

Petrol — İş Sendikası yöneticileri, iktidarı ve yabancı şirketleri suçlayarak bunların «millileştirilmesini» istemişlerdir. Petrol — İş Başkanı İsmail Topkar şöyle diyor: «Yabancı petrol şirketleri, yurdumuzda petrol arama ve üretim çalışmalarını, kendi politikalarına uygun şekilde kısıtlamakta, çeşitli arama imtiyazları ile petrol sahalarını kapayarak, millî petrol şirketimizin arama yapmasını da engellemektedirler. Yabancı petrol şirketleri, Türkiye'yi petrol üreten ülke olarak değil, bir petrol pazarı olarak görmeyi kendi çıkarlarına uygun buldukları için, bu durumu devam ettirmektedirler.»

Grevin başlamasıyla birlikte Amerikancı iktidar çevrelerinde büyük bir telâş başladı. Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve Sağlık Bakanının talebiyle grev «Millî güvenliği bozucu» olarak ilân edildi ve 30 gün ertelendi.

Nedir «Millî Güvenlik?» Millî güvenlik, BP, Mobil, Shell gibi emperyalist tekellerin güvenliği olamaz. Amerikancı AP iktidarı, işçi sınıfımızın demokratik hareketlerini bastırmak için her türlü baskıya başvurmakta, özellikle emperyalist sermayeye karşı girişilen grevler «millî güvenliği bozucu» gerekçesiyle bastırılmak. Ataş rafinerisi, 1969 da Ereğli Demir Çelik (iki defa) gibi emperyalist şirketlere karşı girişilen grevler de aynı gerekçeyle ertelenmiştir.

Amerikancı AP iktidarı, bu kararlarıyla halkın düşmanı olduğunu her seferinde ortaya koydu. Amerikancı iktidar, emperyalist tekellerin temsilcisidir. Emperyalist uşağı iktidarın «millî güvenlik» yalanları, gerçekte emperyalist tekellerin vurgun ve soygun güvenliğinden başka bir şey değildir.

'ı okuduktan sonra tartış, eleştir, görüşlerini yaz, dergiyi atma, arkadaşlarına ulaştır!

Dünya Halklarının Pratiğini Dikkatle inceleyelim

Dünya halklarının ve Marksist — Leninist hareketlerin tecrübesini incelemek bizim için çok önemlidir. «Fransa Marksist — Leninist Komünist Partisi Üç Yaşında» yazısı, dergimizin 29. sayısında yayınlandı. Bu yazı ve FMLKP Programı, modern revizyonizm ile Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi arasındaki tarihî mücadeleden doğan genç bir hareketin pratiğini yansıtıyor. Bu belgeleri dikkatle incelediğimizde, Büyük Proleter Kültür Devriminin daha da genç bir ürünü olan hareketimiz için birçok öğretici nokta bulunduğunu görüyoruz.

«FMLKP Üç Yaşında» yazısı, Partinin, modern revizyonizme ve bu ideolojinin hâkim olduğu eski Fransa «Komünist» Partisine karşı dört yıllık yoğun mücadele ve hazırlıklardan sonra kurulduğuna işaret ediyor. Bir Partinin kurulması için asgarî bir ideoloji — pratik birliği temelinin oluşturulması gerekir. FMLKP böyle bir birlik temeli üzerinde doğduğu için, ölü doğmadı. FMLKP'nin yazısı, hareketin devrimci geçmişini Partilerinin temsil ettiğini gösteriyor. Yazıda şöyle deniyor: «Delegeler arasında 1920'de Tours Kongresinde kurulan Partinin birçok eski militanı bulunuyordu. Bunlar Kruşçev değneğine boyun eğen Merkez Komitesinin kararı üzerine Partiden atılmışlardı. Onlara, Çin Devriminin yüce önderi Mao Zedung'un gittikçe artan itibarının harekete kazandırdığı çoğu aydın olan gençler katılıyordu.» FMLKP, eski militanlar ve yeni kadrolar arasındaki ilişkiyi doğru olarak çözümlemiş ve çağımızın Marksizm — Leninizmi etrafında canlı, mücadeleci, disiplinli bir hareket meydana getirmiştir: «Kongreye katılan bütün delegeler, uluslararası Komünist hareketin Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un resimlerini taşıyan şanlı kızıl bayrakta devam ettiğini kabul etmekte birleşiyorlardı.»

> **Yirmi yılı aşkın bir süredir Partimiz her gün kitle çalışması yapmıştır ve son oniki yıldır da her gün kitle çizgisinin sözünü etmiştir. Biz daima devrimin halk yığınlarına, herkesin işe koyulmasına güvenmesi gerektiğini savunduk ve yalnızca emirler yağdıran bir iki kişiye güvenmeye karşı çıktık.**
>
> **MAO ZEDUNG**

«FMLKP Üç Yaşında» yazısı, Partinin burjuvazinin ve revizyonizmin çeşitli saldırılarına hedef olduğunu, bunları cesaretle göğüslediğini ve ancak bunlarla mücadele ede ede inşa edileceğini belirtiyor. Partinin inşası, kitleler içinde kök salması ve devrimci mücadeleyi ilerletmesi sırasında, mutlaka yenilgiler ve başarısızlıklar olacaktır. FMLKP, böyle yenilgilerin olduğunu belirtiyor; hareketin henüz çok genç olduğunu, ilerlemek için çok çalışmak gerektiğini açıkyüreklilikle söylüyor. FMLKP, Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesine bağlı, proleter enternasyonalizmini savunan ve revizyonistlere, «sol» sapmacılara, dogmatiklere ve likidatörlere karşı dişe diş bir mücadele veren bir Parti olduğu halde, devrimin zaferi için yalnızca bunların yetmiyeceğini ortaya koyuyor.

Bu konuda, «FMLKP Üç Yaşında» yazısı şöyle diyor: «Bugün FMLKP'nin bir bütün olarak karşılaştığı baş mesele, Mao Zedung Düşüncesine karşı tavrıdır. Hayatiyeti ve gelişmesi veya çökmesi ve ölümü, bu soruya vereceği somut cevaba bağlıdır (altını biz çizdik).» FMLKP, bu «somut cevabı» ne olarak görüyor? Yazıda şöyle deniyor: «FMLKP, başarıya ulaşabilmek için bütün çabalarını işçi sınıfına yöneltmek, proletaryanın kendiliğinden devrimci olduğunu sanmamak ve onun bilinçlenmesinin uzun ve sabırlı bir çalışmanın ürünü olduğunu kavramak zorundadır.»

«İşçilerle ancak onların kısa vâdeli isteklerini savunan somut mücadele içinde bağ kurulabilir ve böylece onlarda sınıflarının ideolojisini canlandırmak, onları bilinçli ve tutarlı devrimci öncüyle birleşmeye sevketmek mümkün olabilir.»

> **Kitlelerle birleşmek için, kitlelerin ihtiyaçlarına ve isteklerine uygun olarak hareket etmeliyiz. Kitleler için yapılan her çalışma, ne kadar iyi niyetli olursa olsun herhangi bir ferdin isteğinden değil, onların ihtiyaçlarından yola çıkmalıdır.**
>
> **MAO ZEDUNG**

Daha aşağıda şöyle deniyor: «FMLKP, işçi sınıfının öncü kesimiyle en kısa zamanda ve derin bir şekilde bağ kurmanın tarihî zorunluluğuyla karşı karşıyadır... Bu, görev, partinin ideolojik ve örgütsel inşasıyla birlikte, fakat öncelikle yerine getirilmelidir... bu görev, partinin yönetiminin ve saflarının proleterleşmesinden ayrılamaz.» FMLKP, Partinin militanlarının önüne, işçi sınıfının bütün somut mücadelelerinde «kendilerini göstermek» zorunluluğunu koyuyor. FMLKP bu konuda ısrarla şunu belirtiyor: «Mao Zedung, kıvılcımın tutuşturabilmesi için «bozkırın iyice kurumuş olmasının» da gerekli olduğunu izah ediyor. Bozkır halk kitleleridir. Bu kitleleri devrime kazanabilmek için, önce onların «ihtiyaçları ile ilgilenmesini» bilmeli, «halka hizmet etmeyi» öğrenmeliyiz.» FMLKP, Mao Zedung Düşüncesini bir tek öneriden, «Mücadeleye cesaret edelim! Yenmeye cesaret edelim!» sözünden ibaret sananların gerçekte Marksist — Leninist olmadıklarını açıklıyor; bunları, işçi sınıfının somut talepleri için verilen mücadeleleri reddetmekle ve Mao Zedung Düşüncesini istedikleri gibi bölmeye çalışmakla niteliyor. FMLKP'nin kitlelerin âcil ihtiyaçlarını kavramaya ne kadar büyük önem verdiğini, Programının bütün bir bölümünün işçi sınıfının somut taleplerine ayrılmış olmasından da anlıyoruz.

FMLKP, başarısının bundan böyle de devam etmesi için, Mao Zedung Düşüncesini bir bütün olarak kavramayı; proleter enternasyonalizmini savunmayı ve Marksizm — Leninizme sadık partilerle kopmaz bağlar sürdürmeyi; işçi sınıfını revizyonizmin etkisinden kurtarmak için çalışmayı ve revizyonizm konusunda tabanı kazanıcı bir çalışma yürütmeyi; emekçi yığınlarla sağlam bir şekilde birleşmeyi ve onlara kesin kurtuluşun ancak devrimle gerçekleşeceğini yaymayı şart sayıyor.

Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi her ülkede emekçi yığınların günlük pratiğiyle birleştirildiğinde, eski dünyayı paramparça edecek muazzam devrimci gücü ortaya çıkaracaktır.

Amerikancı İktidarın Saldırıları Devam Ediyor

Amerikancı iktidar saldırılarını arttırmaya devam ediyor. 9 Şubat günü Ankara'da faşistlerle işbirliği yapan polis, Fen Fakültesini bastı. Yedi proleter devrimci arkadaşımızı ve 5 genci daha gözaltına aldı.

Birinci Şube Müdürü nezarette arkadaşlarımıza, «Siz ve sizin gibi köpeklerin burnunu sürteceğimiz günler yakındır» dedi.

Yine geçen hafta içinde, Çorum'da Mecitözünde üç arkadaşımız tevkif edildi. Köylerde devrimci propaganda yaparken gericilerin saldırısına uğrayan Alp Hamuroğlu, Battal Kahraman ve Halil Ateş daha sonra itiraz üzerine mahkeme tarafından serbest bırakıldılar.

Öte yandan, Muzaffer Oruçoğlu arkadaşımız üç aydan beri Keşan ve Edirne hapisanelerinde tutulmaktadır. Mevcut kanunları da çiğneyen Amerikancı iktidar arkadaşımızı henüz mahkeme önüne çıkarmamıştır.

Baskılar ne kadar artarsa artsın, devrimcileri hlkın dâvasını sın, devrimcileri halkın dâvasını dır.

İŞÇİ-KÖYLÜ GAZETESİ

29. SAYI YAKINDA ÇIKIYOR.

Nerede bir grev, bir boykot, bir toprak işgali, işçi - köylü yığınlarının ve yurtseverlerin bir mücadelesi varsa, İŞÇİ - KÖYLÜ oradadır. Bu şekilde halkın içinde derin kökler salan İŞÇİ - KÖYLÜ, geniş kitlelerin günlük pratiğini ve mücadelelerini, bir tek ortak yol ve mücadele içinde birleştirir. İŞÇİ - KÖYLÜ bu nedenle, devrimci kitle çalışmasının ideolojik can damarıdır. Halkımızın gerçek durumu, âcil ihtiyaç ve taleplerini ve devrimci pratiği kavramak isteyen herkes, özellikle gençler ve aydınlar İŞÇİ - KÖYLÜ mutlaka okumalıdırlar.

Adres : Adakale Sok. Yenişehir - ANKARA
Yıllık Abone : 10 lira

SER YAYINLARI

☆ MAO ZEDUNG
SEÇME ESERLER CİLT I, KİTAP I — 8 TL
SEÇME ESERLER CİLT I, KİTAP II — 8 TL
SEÇME ESERLER CİLT I, KİTAP III — 7 TL
☆ LENİN
KÜLTÜR VE KÜLTÜR İHTİLÂLİ ÜZERİNE — 8 TL
☆ GEORGİ DİMİTROV
FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK CEPHE — 10 TL
☆ GEORGİ DİMİTROV
GENÇLİK ÜZERİNE — 6 TL
☆ MAO ZEDUNG
HALK SAVAŞINDA TEMEL TAKTİKLER
TEMEL TAKTİKLER — 5 TL

ÇIKACAK KİTAPLAR
☆ MAO ZEDUNG
SEÇME ESERLER İKİNCİ CİLT
☆ LENİN
KİTLE İÇİNDE PARTİ ÇALIŞMASI

Yönetim Yeri : Selânik Cad. Tokay Han Kat 2, Yenişehir — ANKARA
Yazışma Adresi : P.K. 301, Bakanlıklar — ANKARA

Şiirlerle Öğretmenin Devrimci Yönü
ŞİİRİMİZDE ÖĞRETMEN Dizisinde
1. ve 2. cilt 5 TL; 3. cilt 7.5 TL.
Toplu istekler % 25 indirimlidir.
İsteyene pul karşılığı gönderilir.
İsteme Adresi : PK. 6 UŞAK

★ proleter devrimci **AYDINLIK**

☆ LİN BİAO
KONGRESİNE RAPOR — 2.5 T.L.
ÇKP DOKUZUNCU MİLLÎ
☆ LENİN
DEVLET (2. Baskı) — 1.5 TL.
☆ LENİN
GREV — 1 TL.
☆ MAO ZEDUNG
SÜREKLİ OKUNAN ÜÇ YAZI — 1 TL
★ MAO ZEDUNG
HALKIN DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ ÜZERİNE (Toplatıldı) — 1 T.L.
☆ MAO ZEDUNG
PARTİNİN ÇALIŞMA TARZINI DÜZELTELİM — 2 T.L.
★ SOVYETLER BİRLİĞİ KOMÜNİST PARTİSİ TARİHİ (Toplatıldı) — 20 T.L.
★ POLİTİK ÇALIŞMA BÜTÜN ÇALIŞMANIN CANDAMARIDIR — 3 T.L.
★ FEODALİZMDEN KAPİTALİZME GEÇİŞ — 7.5 T.L.
DOKUZ[illegible] MAKALE DİZİSİ
★ SBKP YÖNETİMİYLE ARAMIZDAKİ AYRILIKLARIN KÖKENİ VE GELİŞMESİ (1) (Toplatıldı) — 3 T.L.
★ STALİN MESELESİ ÜZERİNE (2) — 1.5 T.L.

İsteme Adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay - ANKARA
İsteyenlere Posta pulu karşılığında gönderilir.

Başkan Mao'nun Devrimci Çizgisinde Zaferle İlerliyelim

Jenmin Jibao (Halkın Gazetesi), **Hungçi** (Kızıl Bayrak) ve **Ciefangcün Bao'nun** (Halk Kurtuluş Ordusu Gazetesi) **1971 Yeni Yıl Başyazısı**

Yüce 1970'lerin ilk yılı geride kaldı. Çin'deki bütün milliyetler halkı, militan 1971 yılını, sosyalist devrimin ve sosyalist inşaın yeni yükselişi ve dünya halklarının Amerikan emperyalizmine ve sosyal — emperyalizme karşı mücadelelerinin yeni yükselişi içinde karşıladı. Yeni yıl başlarken, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinin zaferlerini selâmlıyor ve yüce önderimiz Başkan Mao'ya yüreğimizin en derinlerinden uzun, çok uzun bir hayat diliyoruz!

Yüce önderimiz Başkan Mao, 20 Mayıs 1970 tarihli **«Dünya Halkları Birleşin, Amerikan Saldırganlarını ve Uşaklarını Altedin!»** başlıklı önemli bildirisinde, şuna işaret etti: **«Yeni bir dünya savaşı tehlikesi hâlâ mevcuttur. Bütün ülkeler halkları buna hazırlıklı olmalıdır. Ama bugün dünyada esas akım, devrimdir.»** Uluslararası durumdaki gelişmeler, Başkan Mao'nun bu bilimsel tezini doğrulamıştır.

Dünya büyük bir devrimci değişime geçirmektedir. Devrimci durum, umulandan daha hızla gelişmektedir. Bugünün dünyasındaki temel çelişmelerin daha da keskinleşmesi ve Amerikan emperyalizminin ve sosyal — emperyalizmin çeşitli ülkeler halklarına saldırması, onları baskı ve denetimi altında tutması, yüz milyonlarca insanı devrim için ayaklanmaya zorlamaktadır. Görmüş olduğumuz gibi, çeşitli ülkeler halklarının yabancı saldırıya karşı devrimci mücadeleleri, içteki gericilere karşı mücadeleleriyle birleşmektedir; Asya, Afrika ve Latin Amerika'daki milli kurtuluş hareketleri, Avrupa, Kuzey Amerika ve Okyanusya'daki devrimci kitle hareketleriyle birleşmektedir; dünya halklarının Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesiyle, Amerikan halkının gerici Nixon yönetimine karşı mücadelesi birbirine bağlıdır. Gittikçe daha çok sayıda küçük millet, Amerikan emperyalizminin ve uşaklarının silâhlı saldırısını altetmek için silâha sarılmaya ve mücadeleye girmeye cesaret etmektedir. Vietnam, Kamboçya ve Laos halkları Amerikan saldırısına karşı ve milli kurtuluş için savaşlarında büyük zaferler kazanmışlardır. Diğer Güney Doğu Asya halklarının yürüttüğü silâhlı mücadeleler yayılmaya devam etmiştir. Kore, Japonya ve diğer Asya ülkeleri halklarının ABD ve Japonya gericileri tarafından Japon militarizminin canlandırılmasına karşı mücadelelerinde ve Japon halkının Okinava'daki Amerikan askeri üslerine karşı mücadelesinde yeni ilerlemeler kaydedilmiştir. Filistinliler ve diğer Arap halkları, ABD emperyalizminin ve uşaklarının silâhlı saldırılarını ezmişler ve daha da çelikleşmişlerdir. Gine Cumhuriyeti, ABD — Portekiz sömürgecilerinin istilâsını püskürtmüş ve egemenliğini ve bağımsızlığını başarıyla savunarak, Afrika halklarının sömürgeci ve yeni — sömürgeci tahakküme ve yıkıcılığa karşı mücadelesinin ilerlemesine yardımcı olmuştur. Amerikan emperyalizminin kendi arka bahçesi olarak gördüğü Lâtin Amerika ülkeleri, yılmadan egemenliklerini deniz suları üzerindeki haklarını korumak için mücadele etmektedirler. İşçi ve öğrenci hareketleri ve ezilen ulusların mücadeleleri birbiri ardına patlak vermekte ve bütün kapitalist dünyayı sarsmaktadır. Üstelik, Amerikan emperyalizminin saldırı ve savaş politikalarının yenilgisi, ABD içindeki sınıf çelişmelerini ve milli çelişmeleri artırmış ve Amerikan halkının gittikçe güçlenen mücadelelerine yol açmış, böylece Amerikan emperyalizminin siyasi, iktisadi ve sosyal buhranını şiddetlendirmiştir. Birçok orta büyüklükte ve küçük millet, iki süper devletin, Amerikan emperyalizminin ve sosyal — emperyalizmin kuvvet politikasına karşı ayağa kalkmıştır. Bu tarihin karşı konmaz bir akışıdır. Polonya'da işçi sınıfı ve geniş kitleler yönetimi elinde bulunduran revizyonist kliğe karşı büyük bir devrimci mücadele yürüttüler ve Kruşçev'le Novotni'nin yolunu izleyen Gomulga'yı devirdiler. Sosyal — emperyalizmin Doğu Avrupa'daki sömürge yönetimi derin bir buhran içindedir. Bu olay, merkezinde Sovyet revizyonizminin bulunduğu modern revizyonizmin iflâsını göstermekle kalmaz, aynı zamanda revizyonist yönetimin zayıflığını da gösterir.

Çin'in dış ilişkileri her gün gelişmektedir. Emperyalizme ve rezivyonizme karşı mücadelede Arnavutluk Emek Partisiyle omuz omuza ilerliyoruz. Amerikan emperyalizmine ve Japon militarizmine karşı savaşta Vietnam İşçi Partisiyle ve Kora İşçi Partisiyle birlik halindeyiz ve bu kavgada birbirimizi destekliyoruz. Bütün gerçek Marksist — Leninist Partilerle ve örgütlerle ve dünyanın devrimci halklarıyla militan birliğimiz gittikçe sağlamlaşıyor ve güçleniyor. Bütün dünyada işçi sınıfı ve ezilen halklar ve uluslar mücadele içinde aralarındaki birliği güçlendiriyorlar ve daha da büyük zaferler kazanmak için güvenle çalışıyorlar.

Çin halkı, Başkan Mao'nun öğretilerini izleyerek, kararlı bir şekilde bütün dünyada işçi sınıfının ve ezilen halkların ve ulusların yanında yer alıyor. Çin, hiç bir zaman, ne bugün ne de yarın, bir büyük devlet gibi davranmayacaktır. Büyük devletler, diğerlerinden üstün olmak ve güçlü durumundan hareket ederek diğerlerine efendilik etmek ister. Çin halkı, büyük, küçük bütün milletlerin eşitliğinden yanadır. Proleter enternasyonalist yükümlülüklerimizi sebatla yerine getireceğiz; bütün ülkeler halklarının devrimci mücadelelerini kararlı bir şekilde destekleyeceğiz; onlardan ders alacağız ve onlarla birlikte Amerikan saldırganlarını ve uşaklarını yenmek için sonuna kadar savaşacağız ve merkezinde Sovyet revizyonizminin bulunduğu modern revizyonizme ve bütün ülkeler gericilerine karşı mücadele edeceğiz.

Geçen yıl, ülkemizde çok hızlı ve sağlıklı bir gelişme görüldü. Daha da iyi bir durum, yüce Mao Zedung Düşüncesinin yüzmilyonlarca insanın devrimci pratiğiyle daha geniş ölçüde ve daha derinliğine kaynaşmış olmasıdır. Çin Komünist Partisinin Dokuzuncu Milli Kongresinden ve Partinin Dokuzuncu Merkez Komitesinin İkinci Genel Toplantısından bu yana, Mao Zedung Düşüncesinin öğrenilmesi yolundaki kitle hareketi ilerlemeye devam etti. İşçiler, köylüler, askerler, devrimci kadrolar ve devrimci aydınlar Başkan Mao'nun felsefi eserlerini öğreniyor ve canlı bir şekilde uyguluyorlar. Bu, siyasi ve ideolojik cephede yeni, canlı bir atmosfer yaratmıştır. Mücadele — eleştiri — dönüşüm hareketi bütün cephelerde sağlıklı bir şekilde ve derinlemesine devam ediyor. Milli ekonomiyi geliştirmek için Üçüncü Beş — Yıllık Plân, başarıyla gerçekleştirildi. Dokuz yıl üst üste zengin hasatlar kaldırıldı. Sanayi üretiminde yeni bir yükseliş görülüyor. Fiyatlar istikrarlı ve piyasa canlı. Savaşa karşı hazırlık daha da kuvvetlendirildi. Ülkemizde proletarya diktatörlüğü şimdi her zamankinden daha sağlamdır. Halkımızın devrimci ruhu yükselmektedir. Yüce sosyalist anayurdumuz gelişmektedir.

Bütün zaferlerimiz, yüce önderimiz Başkan Mao'nun ve önderleri Başkan Mao ve Başkan Yardımcısı Lin Biao olan Parti Merkez Komitesinin önderliğinde kazanılmıştır. Bunlar, Mao Zedung Düşüncesinin ve Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferleridir ve Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinin uygulanmasıyla sağlanan zaferlerdir.

Yüce öğretmenimiz Başkan Mao bize şunu öğretiyor: **«Bir siyasî parti, devrimi zafere ulaştırmak için, siyasî çizgisinin doğruluğuna ve örgütünün sağlamlığına dayanmalıdır.»** Çin devrimi tarihi, Başkan Mao'nun Marksizm — Leninizm evrensel gerçeğini Çin'deki devrimin somut pratiğiyle birleştirdiği; Çen Du — siyu, Vang Ming ve Liu Sao — çi'nın ve diğer döneklerin «Sol» ve Sağ oportünist çizgilerini üst üste yenmek için proleter devrimci çizgiyi uyguladığı ve Partiyi ve halkı zaferden zafere ulaştırdığı bir devrimin tarihidir. Sosyalist toplumda hâlâ sınıfların, sınıf çelişmelerinin ve sınıf mücadelelerinin varolduğu şeklindeki bilimsel tahlili temeli üzerinde Başkan Mao, Partimize bütün sosyalizm tarihi dönemi için Marksist — Leninist bir yol çizmiş ve izlenecek çizgi meselesine ilişkin olarak **«Bunu kendimize her yıl, her ay ve her gün hatırlatmamızı»** öğretmiştir. Başkan Mao Dokuzuncu Parti Kongresinde şu büyük çağrıyı yapmıştı: **«Daha büyük zaferler kazanmak için birleşin!»** Başkan Mao dedi ki: **«Tek bir amaç için, yani proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için birleşin. Bu, her fabrikada, her köyde, her dairede ve her okulda tam olarak gerçekleştirilmelidir.» «Zaferden söz etmek için, zafer kazanmak için bütün ülke halkının proletarya önderliğinde birleşmesini sağlamalıyız.»** Bu çizgiye bağlı kalarak, zaman zaman ortaya çıkan «Sol» ve Sağ hatalı eğilimleri yeneceğiz ve sosyalist devrimde ve sosyalist inşada daha da büyük zaferler kazanacağız. Başkan Mao ve onun devrimci çizgisi sayesinde, Yeni Çin kuruldu ve Partimiz, ordumuz ve halkımız bugünkü durumlarına ulaştılar. Bu tarihi tecrübeyi her zaman akılda tutmalı ve hiç bir zaman unutmamalıyız.

1971 yılı, Çin halkı bakımından proletarya diktatörlüğü altında devrim devam ettirmek için önemli bir yıldır. Bu yıl, yüce, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisinin kuruluşunun 50. yıldönümünü, Dördüncü Milli Halk Kongresinin toplanışını ve Paris Komününün 100. yıldönümünü kutlayacağız. Bu yeni yılda bütün Parti, bütün ordu ve ülkenin bütün milliyetler halkı Mao Zedung Düşüncesinin yüce kızıl bayrağını yükseltmeye devam etmeli. Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini ve politikalarını kararlı bir şekilde sürdürmeli, proleter enternasyonalizmini savunmalı ve Dokuzuncu Parti Kongresi tarafından tesbit edilen mücadele görevlerini yerine getirmeye devam etmelidir.

Bu yıl, Mao Zedung Düşüncesinin canlı bir şekilde öğrenilmesi ve uygulanması için kitle hareketini genişletmeye ve derinleştirmeye devam etmeliyiz. Başkan Mao'nun talimatına uygun olarak, her alandaki çalışmaları ilerletmek için bütün Partide **ideoloji ve siyasî çizgi üzerine eğitimi sürdürmek**, kadroların eğitiminde dünya görüşünün yeniden biçimlendirilmesini ve Başkan Mao'nun devrimci çizgisinin sürdürülmesinde inisyatifi artırmayı, öğrenimin esas noktası yapmak zorunludur. Bütün Partili bilinçli bir şekilde diyalektik materyalizmi ve tarihi materyalizmi öğrenmeli, gerçek ve sahte Marksizmi ayırdetme yeteneğini artırmalı ve Mao Zedung Düşüncesi temeli üzerinde birliği daha da güçlendirmelidir. Kadroları ve kitleleri proleter enternasyonalizmiyle ve devrimci geleneklerle eğitmek için daha bilinçli ve daha yoğun olarak çalışılmalıdır. Özellikle Partinin kıdemli kadroları, Marksizm — Leninizm — Mao Zedung Düşüncesi üzerinde daha çok çalışmalı, sağlam ve doğru bir siyasî çizgiye sarılmalı ve Başkan Mao'nün proleter devrimci çizgisini sürdürmede ve savunmada kitlelere daha iyi önderlik etmelidirler.

Bu yıl, Büyük Proleter Kültür Devriminin mücadele — eleştiri — dönüşüm hareketinin daha da derinleşmesine tanık olacaktır. Siyasî ve ideolojik cephede, kültür ve eğitim cephesinde ve iktisadî cephede ve üstyapının bütün alanlarında devrimci kitle eleştirisine daha sıkı sarılmalı ve merkezinde Sovyet revizyonizminin bulunduğu modern revizyonist ideolojik eğilimleri eleştirmeye devam etmeli ve dönek, gizli hain ve bozguncu Liu Sao — çi'nin karşı — devrimci revizyonist çizgisinin arta kalan kötü etkilerini yoketmeliyiz. Mücadele — elektiri — dönüşümü daha derin ve sağlam bir şekilde uygulamak için, alçakgönüllü ve ihtiyatlı olmak, kibirliliğe ve sabırsızlığa karşı durmak, kitlelere inanmak ve onlara güvenmek, araştırma ve inceleme çabalarımızı iki katına çıkarmak, pratik içinde sürekli olarak tecrübeleri değerlendirmek ve Partinin proleter politikalarını bilinçli bir şekilde uygulamak zorunludur. İki farklı çeşit çelişmeyi, yani düşmanla bizim aramızdaki ve halk içindeki çelişmeleri doğru bir şekilde ayırdetmek ve çözmek, karşı — devrimcilere darbe indirmek için harekete sıkıca sarılmak ve yolsuzluğa, hırsızlığa, spekülâsyona ifrata ve israfa karşı çıkmak ve sosyalist devrimi ve sosyalist inşaı baltalamaya ve kapitalizmi geri getirmeye teşebbüs eden bir avuç karşı — devrimciye şiddetle darbe indirmeye devam etmek zorunludur. Bilinçli olarak, Partinin sağlamlaştırılması ve inşası görevini yerine getirmek, Gençlik Birliğinin sağlamlaştırılmasında ve inşasında iyi çalışmak, çeşitli kademelerdeki mahalli Parti kongrelerini başarıyla toplamak, yönetici organların ideolojik ve örgütsel inşaına devam etmek ve Partisinin demokratik merkeziyetçiliğini ve merkeziyetçi önderliğini sağlamlaştırmak zorunludur.

1971 yılı milli ekonominin kalkınması için Dördüncü Beş Yıllık Plânın uygulanışının birinci yılıdır. Başkan Mao bize şunu öğretiyor: **«Çin halkı büyük ve kapsamlı bir plâna sahip olmalı ve Çin'in iktisadî, bilimsel ve kültürel geriliğini birkaç on yıllık dönem içinde değiştirmek için mücadele etmeli ve Çin'in dünyanın ileri seviyelerine hızla ulaşmasını sağlamalıdır.»** Dördüncü Beş Yıllık Plân dönemi bu büyük stratejik hedefi gerçekleştirmek bakımından önemlidir. Biz iki sınıf, iki yol ve iki çizgi arasındaki mücadeleyi esas almalı, **bütün gücümüzle ileriye atılmalı, yüksek hedefler tesbit etmeli ve sosyalizmin inşasında daha büyük, daha hızlı, daha iyi ve daha ekonomik sonuçlar elde etmeliyiz. Bağımsızlığı korumak ve inisyatifi elimizde bulundurmak, kendi çabamıza güvenmek, çok çalışmak ve ülkemizi gayretle ve tutumlulukla inşa etmek** devrimci ruhunu bütünüyle geliştirmeli; proletarya politikasına öncelik vermeli; **«Sanayide Taçing'den, tarımda Daçay'dan öğrenme ve bütün milletin Halk Kurtuluş Ordusundan öğrenmesi»** kitle hareketini ilerletmeli ve 1971 için milli iktisadi plânın hedeflerini gerçekleştirmeli ya da aşmalıyız. **«Sadece biri yerine her ikisinin inisyatifi çok daha iyidir»** ve **«merkez otoritelerinin merkezî plânlaması altında mahallî makamlar daha çok işe girişsin.»** Taşradaki Parti örgütleri gerçek duruma uygun, daha etkili siyasi — ideolojik çalışma yapmalı, iktisadi çalışmanın genel plânlamasını geliştirmeli ve iktisadi çalışma üzerindeki merkezî önderliği güçlendirmelidir.

Bu yıl Parti, ordu ve bütün ülke halkı büyük stratejik ilkeleri, **«Uyanıklığımızı arttıralım, anayurdu savunalım»** ve **«Savaşa karşı hazır olalım, tabii afetlere karşı hazır olalım ve halk için herşeyi yapalım»** ilkelerini uygulamaya devam etmelidir. Halk Kurtuluş Ordusu, «dört — iyi» birliklerinde aranan dört şartı yerine getirerek ordunun inşasında devrimcileşmeyi ve militanlığı ilerletmeye devam etmelidir.

Milis kuvvetlerinin kuruluşu iyi yapılmalı ve örgütsel, siyasî askerî bakımlardan yürütülmelidir. **«Orduyu desteklemek ve halkı sevmek»** ve **«Hükümeti desteklemek ve halkı sevmek»**, orduyla hükümet ve orduyla halk arasındaki birliği güçlendirmek ve saldırı savaşına karşı ideolojik, maddi ve örgütsel bakımlardan daha hazırlıklı olmak zorunludur. Tayvan ili kutsal topraklarını kurtarmaya kararlıyız.

«Biz şimdi, atalarımızın hiçbir zaman teşebbüs etmedikleri yüce ve şanlı bir dâvaya sarılmış bulunuyoruz.» «Amacımızı gerçekleştirmeliyiz.» «Amacımızı mutlaka gerçekleştireceğiz.» Bütün Parti, bütün ordu ve ülkedeki bütün milliyetler halkı, daha sıkı birleşin! Önderleri Başkan Mao ve Başkan Yardımcısı Lin Biao olan Parti Merkez Komitesi önderliğinde Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisinde zaferle ilerleyelim!

Yaşasın yüce, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisi!

Yaşasın yenilmez Marksizm — Leninizm — Mao Zedung-Düşüncesi!

Yaşasın yüce önderimiz Başkan Mao! Başkan Mao'ya uzun, çok uzun bir hayat!

Haftalık dergi * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Ömer Özerturgut * Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi : Adakale Sokak 28/1, Kızılay — Ankara * Dizgi — Baskı : Ulusal Basımevi * İstanbul Temsilciliği : Klodfarer Caddesi 6/6, Sultanahmet * İzmir Temsilciliği : 900. Sokak Gönen İşhanı Kat 5 * Alibeyköy Temsilciliği: Kemerburgaz Caddesi 54 * Berlin Temsilciliği : 1 Berlin 12, Schillerstrasse 64 * Münih Temsilciliği : 8 München-19, Orfftrasse * ABONE ŞARTLARI : Yıllık 40, Altı Aylık 20 TL; Avrupa ve Orta Doğu : Yıllık 90, Altı Aylık 45; Diğer Ülkeler : Yıllık 150, Altı Aylık 75 TL * İlân Şartları : Santimi 20 TL. Yayın İlânları indirimlidir * Banka Hesap No.: Ziraat Bankası, Kızılay Şubesi 641 268 * İstanbul Dağıtımı : Fuat Büte, Ankara Caddesi 34 * Ankara Dağıtımı : Ankara Umum Gazete Bayileri Kooperatifi, Ulus * Ege Dağıtımı : Orhan Özşişman, 452 Sokak 5, İzmir.